

Kdo Je ten Melchisedech?

Skloňme naše hlavy k modlitbě.

Marek 9:23

¹ Drahý nebeský Otče, slyšíme píseň „Jenom Mu věř,“ která nás učí, že to je vše, co musíme udělat pro to, abychom zdědili všechna zaslíbení Boží, jen jim věřit. Protože je napsáno: „Všechny věci jsou možné pro ty, kdož věří.“ Tak voláme, jako ten muž, jehož dítě bylo epileptické: „Pane, já věřím! Pomoz mi z mé nevěry!“

² Děkujeme Ti za tvou velkou moc, za ta velká zjevení sebe sama nám, v těchto posledních dnech. Naše srdce se stává šťastnější a radostnější, když víme, že jsme se dostali do styku s živoucím Bohem, který to dokazuje fyzickými, hmotnými důkazy, jak to činil v minulých dobách a jak to zaslíbil pro tento den. Jsme Ti velice vděční, náš Bože. V tomto temném dni, kdy nikdo neví, kterou cestou jít, jsme velice rádi, že jsme našli bezpečnou zónu, útočiště.

³ Požehnej nám dnes večer, Pane, když promlouváme z tvého Slova. A zaslíbení, jež jsi nám dal, ať živíme v našich srdcích, opatrujeme je s úctou a posloucháme s opravdovou Boží kázní. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

⁴ (Někdo mluví s bratrem Branhamem - poznámka). Sbíрку? Neměli by — neměli by to dělat. Kdo to udělal? Ty jsi ten viník? Vypořádám si to s manažerem. Řekl, že udělal tu sbírku pro mne. Neměl to dělat. Já si toho vážím, Bůh to ví, ale já — já kvůli tomu nikdy nepřicházím. Děkuji ti. Nechť ti Pán požehná. Udělám, co bude v mých silách. Použiji to na misijní práci v cizině, jelikož budu vědět, že to půjde na království Boží. A je-li to vůle Páně, vezmu to sám do těchto zemí, aby jim bylo přineseno to samé Evangelium, pod kterým jste seděli a naslouchali v průběhu tohoto týdne a pak budu s jistotou vědět, že to bude učiněno tak, jak jste tomu uvěřili vy. Pán mi při tom pomáhá.

⁵ Jsem velmi vděčný za tu velikou účast v průběhu tohoto týdne a za všechny z vás, kteří jste dnes večer připojeni pomocí telefonního drátu. Jsme vděční každému jednomu z vás.

⁶ Billy mi dnes ráno řekl: „Tatínku, kdybys se mnou přišel dnes časně z rána hned po rozednění a postavil se poblíž tohoto místa, viděl bys matky, které dávaly jíst svým dětem v autě, ty chudáky stojící v dešti, čekající na to, až se otevřou dveře!“ Vidíte, jaký bych byl

pokrytec, kdybych vám tu mluvil něco jiného než pravdu? To bych byl opravdu mizerný darebák. Mnohdy musím zranit, ale ne proto, že bych chtěl, ale proto, že... To nejsem já, kdo zraňuje. To je pravda, která zraňuje. A já — já... Ale já věřím, že přicházíte proto, že já jsem k vám zcela upřímný a dělám vše pro to, abych vám pomohl. Nechtě Pán pomůže každému jednomu z vás.

⁷ A teď chci poděkovat lidem za jejich znamenitou spolupráci, také představeným tohoto města, kteří nám dovolili pronajmout tuto školní budovu, toto hlediště a posluchárnu. A chtěl bych poděkovat představeným, pokud jsou zde. A také chci poděkovat Houstonu Colvinovi, místnímu správci, za jeho znamenitou spolupráci, za to, že nám pomohl tohle získat a za to, že je s námi každý večer.

⁸ Děkujeme Jeffersonvillskému policejnímu sboru za to, že je zde přítomný a dohlíží na to, a to opravdu za nepatrný poplatek. Myslím asi 2 dolary za hodinu, za to, že sem byla poslána kvůli určitému úkolu, aby dohlížela nad parkováním aut, nad tím, aby se zde nic nestalo a vše bylo v pořádku. Jsme za to těmto lidem vděční. A také technikovi zde u pultu, taky jsem si ho všiml. A jsme opravdu vděční vám všem, kteří jste do toho nějak zapojeni.

⁹ Děkuji každému jednomu z vás za vaše dary. Billy mi dnes odpoledne přinesl dárek, několik dárků, krabic, sladkostí a podobně. A jeden z nich to byla blahoslavenství s Kristovým obrázkem, z kázání na hoře. A je to opravdu překrásné. Opravdu vám děkuji. Tolik věcí, nevím, jak vám mám za to poděkovat. A pak také za vaši — vaši podporu, financování těchto shromáždění. Opravdu si toho vážíme z celých našich srdcí. Pán bohatě požehnej každému z vás.

¹⁰ Billy říkal, že v té době tu bylo hodně lidí, kteří mě žádali o osobní rozhovor. A mnozí s malými dětmi prosilo o jejich požehnání. Ó, jak rád bych to udělal!

Ale chápete, když jsem tentokrát přijel, ocitl jsem se v tísní. Musím po pravdě zůstat po celou dobu ve studiu, ve Slově a na modlitbách, abych mohl přinášet tato poselství. Hledte, ona nejsou... jsou — jsou pro nás zvláštní, protože jde o hledání vůle Boží a posléze vyjádření těchto věcí. To vše musí spolu souhlasit a my musíme Boha o to prosit, aby nám to otevřel.

¹¹ Nuže, bude-li vůle Páně, brzy se znovu vrátíme, jakmile se takový den naskytne. Navrhl jsem nebo — nebo řekl jsem něco o Velikonocích. Musím si to ale raději ještě ověřit, protože se mi zdá,

že v té době mám termín v Kalifornii. Pak by to nešlo. Ať je to tak či onak, jakmile se znovu vrátíme do modlitebny, pošleme vám ze sboru oznámení — a uvedeme datum a hodinu. Pak budu, možná, v té době, znovu...

¹² Nemám teď vůbec čas, abych se modlil za nemocné. V žádné bohoslužbě jsme lidi nevolali dopředu a nemodlili se za ně. Posílali jsme je pryč. A naši zdejší bratři tu kázali, bratr Lee Vayle a bratr... Tito zdejší bratři kázali a modlili se za nemocné a sloužili vodním křtem a nechávali mě o samotě se Slovem. Děkujeme těmto mužům. Odvedli skvělý kus práce.

¹³ Je tu tak hodně přátel s nimiž bych se chtěl setkat. Koukám a tam vidím Johna a Earla. A tamhle je dr. Lee Vayle, jeden z manažerů této kampaně. Bratr Roy Borders, tito muži, neměl jsem ani... Neměl jsem ani příležitost si podat s nimi ruce. Neměl jsem příležitost to udělat. Myslím na své přátele z Kentucky a ty zdejší a také na přátele kazatelé. Jak rád bych si s nimi potřásl rukou! Před nedávnem jsem si tu všiml bratra Blaira. Mnoho těchto mužů, které miluji, bylo na několika shromážděních a ani jsem jim nemohl podat ruku. Snažím se... Není to proto, že bych to nechtěl udělat; je to proto, že na to nemám čas a jsem stále ve spěchu.

¹⁴ Požehnání dětí, samozřejmě. Můj vlastní syn, můj malý vnouček, měl být v tomto shromáždění požehnan. Neměl jsem na to čas; malý David. Jsem děda, dvojnásobný. Jestli pan May je dnes večer tady, vypadá to, že tu hůlku, kterou mi podaroval, budu už brzy používat.

¹⁵ Řekl jsem Billovi: „Bible sice říká: Plodte a množte se a naplňte zemi, ale celá tato odpovědnost přece nebyla položena jen na tebe.“

A tato vnoučata přicházejí rychle po sobě.

Vzpomínáte, moje snacha byla zpočátku neplodná. Nemohla mít děti. A jednoho dne, když jsem odcházel ze shromáždění, promluvil ke mně Pán a řekl: „Loyce, porодиš syna. Pán tě požehnal. Tvá ženská nemoc je pryč.“ Za devět měsíců se narodil malý Paul.

¹⁶ Dva měsíce před tím, než to dítě přišlo na svět jsem seděl jednoho rána u stolu, snídal jsem a Loyce s Billym seděli naproti mě. A já jsem spatřil Loyce jak dává jíst malému dítěti v růžové... nebo v modré zavinovačce. A Billy seděl v rohu, krmil malého Paula. Řekl jsem: „Billy, zrovna jsem měl vidění. Loyce krmila dítě zabalené do modré zavinovačky.“

On řekl: „Takže z mého výletu na lov nebude nic. Má totiž být přesně za 9 měsíců.“

Za 11 měsíců se narodil malý David. A ještě jsem nebyl schopen ho Pánu posvětit. A bude se to moct uskutečnit teprve až se zase vrátíme. Vidíte tedy, jaké to je.

17 Ó, jak já miluji lidi a obecnství s nimi! Naši bratři se modlí za nemocné a já vím, že úspěšně. Každý večer jsme se modlili za nemocné, vkládaje ruce jeden na druhého, všichni společně, tímto způsobem jsme mohli obsáhnout všechny. Ale možná, bude-li to vůle Boží — poznamenám si to na dopisnici, když ji budeme posílat. Až se vrátíme, chtěl bych se znovu věnovat asi 2 nebo 3 dny modlitbám za nemocné a udělat v tomto směru vše, co bude v mých silách. Teď bych znovu rád poděkoval lidem za pomoc.

18 Teď bych chtěl něco poznamenat v tom ranním poselství. Není pochyb o tom, že jsem jej úplně nedokončil, ale myslím, že mu rozumíte. A jsem si jist, že ne... že nikdy nejste schopni porozumět, co toto předsevzetí znamenalo.

19 Teď se vám to zdá velice jednoduché. Ale vy, vy, chápete vůbec, co vlastně děláte? Zaujímáte místo Boha, abyste něco vyslovili. A před tím, než jsem to mohl udělat, musel jsem dostat od Boha odpověď. A On musel sestoupit dolů, viditelně se ukázal a dal zjevení. Proto tedy, pohledte, je to pro církev. A pamatujte na to, že jsem řekl: „To, co jsem řekl, to je jen pro církev!“

20 Abyste měli důvěru a věděli, že to byl tentýž Bůh, co mi řekl tam, kde žádné veverky nebyly: „Promluv, řekni, kde se mají objevit!“ A stalo se to třikrát za sebou. Jestliže On může stejným Slovem stvořit něco, co tu předtím nebylo, oč více Ono ob stojí ve dni soudu! Vidíte? Lidé u toho byli, aby tyto věci viděli a poznali. Jak řekl Pavel v minulosti. Byli tam přítomní lidé, kteří — kteří pocítili, jak se země zatřásla; a neslyšeli hlas, ale oni — oni uviděli ohnivý sloup.

21 Každopádně, když bylo po tom, měl jsem dobrý pocit; potom, když jsem uviděl muže a jejich manželky, jak se navzájem objímají a pláčou, o nichž vím, že jsou pravými křesťany.

Poslouchejte, přátelé, Bůh potvrzuje své Slovo skrze znamení a potvrzení, aby dokázal, že je to správné, to mluvené Slovo. Pamatujte si teď, že to světlo, jež bylo v tom oblaku, dalo to zjevení. Já jsem byl...

22 Moje holčička Sára, která je zde, mi vyprávěla, jak škola

v Arizoně vzhlížela k bezoblačnému nebi a pozorovala ten mystický oblak, pohybující se záhadně nahoru a dolů, s jantarovým ohněm hořícím v něm. Učitel dal třídám volno, celé škole, vyvedl všechny ven a řekl: „Viděli jste někdy něco takového? Koukejte na to.“

Pamatujte, že to je to stejné jantarové světlo, jak na té skále. Stejně tak je to ten samý Bůh, to stejné zjevení, řekl: „Řekni jim, aby to udělali.“ A právě to jsem vám řekl dnes ráno, a je to tu.

²³ Jestliže můj dobrý přítel bratr Roy Roberson, poslouchá v Tucsonu... Royi, pamatuješ, jak jsi měl jednoho dne vidění, když jsme stáli tam na té hoře? Jak jsi přišel ke mně a oblak se vznášel nad vrcholkem? Když jsi sestupoval dolů, věděl jsi, co On ti řekl; a já jsem ti to řekl doma předtím? To je to, Royi. Už se více nestrachuj, synu. Je to za námi.

²⁴ Nemůžete zkrátka pochopit, co to znamená! Je to milost. On vás miluje. A vy milujete Jej, služte mu pokorně a vzývejte Ho po celý zbytek života. Budte šťastní a žijte nadále, jak jste žili. Jste-li šťastní, pokračujte v tom. Nedělejte tedy již znovu nic špatného. Jen jděte napřed, je to Boží milost.

²⁵ Teď se chci znovu pomodlit, než vejdemo do Slova. Kolik z vás se bude modlit za mě? Chodím jen od shromáždění do shromáždění. Budete se modlit?

Rád bych vám zazpíval krátkou písničku, zpívejme všichni společně, než přistoupíme ke Slovu. Jen... abychom poznali, že Bůh... Jen krátké zasvěcení. Slyšeli jste někdy tu píseň „On se o tebe stará?“ Zda svítí slunce, či máte žal, On se o vás stará.

²⁶ Nějaká dáma jde ke klavíru. Nuže, chtěl bych jí také poděkovat. Ani nevím, o koho se jedná. Je to jedna z dcer zdejšího diakona. Opravdu... Dcera bratra Wheelera. Ta už vyrostla. Před nedávným to bylo malé děvčátko, které mi sedělo na klíně a teď je z ní mladá žena. Uprímně jí děkuji, že využila své hudební nadání a teď tak krásně hraje. Udala bys nám tón, sestro? Teď všichni společně.

*On stará se,
o tebe i mne,
ať je slunce či mrak,
On stará se.*

Líbí se vám to? Zazpívejme to znovu, všichni společně.

*On stará se,
o tebe i mne,
ať je slunce či mrak,
On stará se.*

Bratře, Dauchu, On to dělá také pro tebe, bratře. Milujete Ho? (Shromáždění říká: „Amen.“)

Skloňme teď naše hlavy.

²⁷ Drahý milostivý Bože, touto krátkou poznámkou jsem zde chtěl lidem říct několik věcí a ještě jednou se odvolat na dnešní ráno, protože ti lidé přišli proto, aby to slyšeli. Modlím se, Bože, abys dal lidem poznat, že Bůh je Bohem milujícím a pečujícím. A nebyl jsem to já, kdo to dal, Pane; bylo potvrzeno, že je to pravda. Proto se modlím, drahý Bože, aby tvá láska zůstala vždy mezi lidem. A i když se po shromáždění dnes večer rozloučíme a odejdeme do svých domovů, udržuje nás vroucně něco pospolu, Pane. Prosím, o požehnání pro tyto lidi.

Lukáš 24:13-16, 30-32

²⁸ Nyní, když v modlitbě přistupujeme ke Slovu, přistupujeme k psanému Slovu, prosíme Tě, abys toto psané Slovo vzal a učinil je pro nás dnes večer živým. A až budeme dnes večer opouštět tuto budovu, když se rozejdeme a půjdeme do svých domovů, ať můžeme říci to stejné, co řekli ti z Emaus, kteří s Ním šli celý den a přesto Ho nepoznali; ale když On je v tu noc dovedl dovnitř místnosti a všechny dveře byly zavřeny, On udělal něco právě takového, jako před Svým ukřižováním. Podle toho poznali, že opět povstal.

Učiň to dnes večer znovu, Pane. Dopřej to, zatímco jsou dveře zavřeny a tvoje malá skupinka je zde a čeká. A Otče, až půjdeme do svých domovů, budeme říkat stejně jako oni: „Copak v nás naše srdce nehořelo, když k nám cestou mluvil!“ Odevzdáváme se Ti i všechno ostatní do tvých rukou, Pane. Učiň s námi, co považuješ za správné. Ve jménu Ježíše. Amen.

Římanům 8:28; Židům 1-3

²⁹ Nuže, pojďme teď rychle k bohoslužbě. Otevřete nyní společně se mnou, chcete-li, epištolu k Židům, k dalšímu zjevení v poselství. Budeme dnes večer mluvit velice krátce, jak Pán dá. Chtěl bych přečíst první tři verše z epištoly k Židům 7:1 až 3 a pak o tom něco říci. A nevíme, co udělá Pán; to my nevíme. Jediná věc, kterou děláme, je prostě věřit, očekávat a modlit se. Je to tak? A věřit, že „On způsobí,

aby všechny věci napomáhaly k dobru těm, kdož Ho milují,“ protože to tak zaslíbil.

Tento Melchisedech král Sálemu a kněz Nejvyššího Boha, vyšel vstříc Abrahamovi, vracejícímu se od pobití králů, a požehnal mu.

Jemu také Abraham oddělil desátek ze všech věcí. Ten je podle výkladu nejprve Král spravedlnosti, dále pak také král Sálemu, což znamená král pokoje;

Čtěme ještě kousek dál.

Bez otce, bez matky, bez rodokmenu,... nemaje počátek dní ani konec života, ale připodobněn Božímu Synu, zůstává knězem navždycky.

Zjevení 10:7

³⁰ Přemýšlejte o této významné Osobě, o tom, jak významný to musí být muž! A teď otázka zní: „Kdo je tento Muž?“ Teologové měli různé názory. Ale od otevření sedmi pečetí, ta tajemná kniha, která byla pro nás tak tajuplná... Podle Zjevení 10:1-7 měla být všechna tajemství napsaná v této knize, a skrytá v období reformátorů, postavena na světlo andělem posledního věku církve. Kolik z vás ví, že je to tak? (Shromáždění říká: „Amen.“) Je to tak, ona měla být oznámena. Všechna tajemství této tajuplné Knihy mají být zjevena poslu Laodicejského církevního věku.

Židům 7:4

³¹ Protože je v souvislosti s touto Osobou mnoho rozepří, myslím, že je na nás, abychom do tohoto tématu vnikli a zjistili, kdo to je. Existuje na Něj mnoho různých náhledů.

Jedni prohlašují: „On je pouze mýtem. On nebyl skutečnou osobou.“

Jiní říkají, že: „To bylo kněžství, to bylo Melchisedechovo kněžství.“ To je přijatelnější názor, který se lépe přidrží této strany, než ten druhý, protože oni říkají, že se jednalo o kněžství.

Nemůže to tak být, protože ve 4. verši se říká, že On byl osobou — mužem. Aby mohl být Osobou, musí být osobností — člověkem. Žádný řád, ale Osoba! Takže On nebyl jenom kněžským řádem, ani mýtem. On byl Osobou.

1. Timoteovi 6:16; Židům 7:3

³² A ta Osoba je věčná. Jestli jste si všimli: „On neměl vůbec otce.

On neměl matku. On neměl dobu svého počátku, on neměl dobu svého konce.“ Ať byl kýmkoli, dnes večer je stále živ, neboť Bible řekla, že: „Neměl ani otce, ani matku, počátek dní ani konec života.“ Pak by to musela být věčná osoba. Souhlasí to? Věčná Osoba! Pak by to mohla být jen jediná Osoba, tou je Bůh, neboť On je Ten jediný, který je věčný — Bůh!

1. Timoteovi 6:16; Židům 7:3

33 Chtěl bych, abyste si někdy přečetli v l. Timoteovi 6:15-16. Pokud si to chcete někdy přečíst, chtěl bych, abyste si to přečetli. Nuže, zastávám názor, že On byl Bohem, protože On je tou jedinou Osobou, která může být nesmrtelná. Bůh přeměnil samého sebe v osobu. To je to, čím On byl: „Bez otce, bez matky, nemaje počátek ani konec života.“

34 Zjišťujeme, že mnoho lidí učí z Písma, že jsou — tři osobnosti v Božství. Nemůžete mít osobnost, aniž jste měli osobu. Je zapotřebí osoba, aby mohla být osobností.

Před několika týdnů přišel ke mně domů jeden baptistický kazatel a řekl: „Až budeš mít jednou čas, chtěl bych tě opravit ohledně Božství.“ Vlastně mi nejdříve telefonoval.

35 Řekl jsem: „Mám čas hned teď, protože chci být opraven a všechno ostatní proto odložím stranou.“

Přišel tedy a řekl: „Bratře Branhame, ty učíš, že existuje jen jeden Bůh.“

Řekl jsem: „Ano, pane.“

On řekl: „Nuže,“ řekl, „já věřím, že je jeden Bůh, ale jeden Bůh ve třech osobách.“

Já na to: „Pane, zopakuj to ještě jednou.“

On řekl: „Jeden Bůh ve třech osobách.“

36 Já jsem nato řekl: „Kde jsi chodil do školy?“ Vidíte? A on mi jmenoval jeden biblický seminář. Řekl jsem: „Tomu bych mohl věřit. Ty nemůžeš být osobou, aniž bys byl osobností. A jsi-li osobností, pak jsi osobností samou pro sebe. Ty jsi samostatná, individuální bytost.“

A on řekl: „Dokonce ani teologové to nemohou vysvětlit.“

Odpověděl jsem: „Je to skrze zjevení.“

Odpověděl: „Zjevení nemohu přijmout.“

Matouš 11:25; Lukáš 10:21

37 Já na to: „Pak neexistuje možnost, aby se k tobě Bůh dostal, protože to je skryto před očima chytrých a opatrných a zjevováno dětem, (zjevováno, zjevení) zjevováno dětem, které to ochotně přijímají, poznávají.“ A řekl jsem: „Není žádná cesta, kterou by se k tobě mohl Bůh dostat; ty se před Ním uzavíráš.“

Celá Bible je Boží zjevení. Celá církev je postavena na Božím zjevení. Není jiné cesty, jak poznat Boha, pouze prostřednictvím zjevení. „Komu jej Syn bude zjevovat.“ Zjevení; všechno je zjevení. Jestliže neuznáváš zjevení, pak jsi jen chladným teologem a nemáš žádnou naději.

Židům 7:3

38 Nuže, zjišťujeme, že tato osoba neměla „ani otce, ani matky, žádný počátek ani konec života.“ Byl to Bůh, en morphe. (Čti: morfe).

To slovo, které bylo zde použito, pochází z řečtiny a znamená „změnit.“ Proměňujíc sebe samého, z jedné osoby... Jedna osoba, řecké slovo, které je tam použito, en morphe, znamená... Bylo převzato z divadla, kde jedna osoba mění svou masku, aby představovala jiného hrdinu.

39 Jako zrovna onehdy ve škole, než Rebeka dokončila školu, hráli ve škole jednu Shakespearovu hru. A jeden mladý muž musel několikrát převlékat kostým, protože hrál 2 nebo 3 různé role; ale stále tatáž osoba. Jednou vystoupil jako ničema, když přišel podruhé, byl někým jiným. A řecké slovo, en morphe, znamená, že On „změnil svou masku.“

Jan 1:14

40 A to je to, co učinil Bůh. Je to stále ten stejný Bůh. Bůh v podobě Otce, Ducha, sloupu ohně. Ten stejný Bůh se stal tělem a přebýval mezi námi, en morphe, vzal na sebe podobu, aby mohl být viděn. A ten stejný Bůh je Duch Svätý. Otec, Syn, Svätý... ne tři Bohové, ale tři úřady, tři projevy jednoho Boha.

41 Bible řekla: „Je jeden Bůh,“ ne tři. Ale oni to nemohli... Nemůžete to jednoduše vzít a mít tři Bohy. Nikdy byste tohle nemohli prodat Židovi. Říkám vám to. On to ví lépe, on ví, že existuje jen jeden Bůh.

42 Pohledte, je to jako sochař, on to skrývá, zahaluje. Právě tak to udělal Bůh v tomto věku. Bylo to skryto. Všechny tyto věci byly skryty a mají být zjeveny v tomto věku. Bible říká, že budou zjeveny v pozdějších dobách. Je to jako sochař, který ponechává své dílo celé zakryto do té doby, kdy sejme plachtu a je to tu.

A tak to bylo s Bibli. To bylo Boží dílo, jež bylo zahaleno. A bylo skryté od založení světa, jako sedminásobné tajemství. Bůh ale zaslíbil, že v tento den, ve věku Laodicejské církve, sundá z celé té věci závoj, abychom je mohli uvidět. Jak slavná věc!

2. Mojžíšova 19:12, 13; 1. Timoteovi 3:16

43 Bůh, en morphe, zahalený ve sloupu ohně, Bůh, en morphe, v člověku jménem Ježíš. Bůh, en morphe, ve své církvi. Bůh nad námi, Bůh s námi, Bůh v nás, snižování se Boha.

Tam nahoře svatý, nikdo se Ho nemohl dotknout, On sestoupil na tu horu; dokonce, když by se zvíře dotklo té hory, muselo zemřít.

Pak Bůh sestoupil dolů a změnil svůj stánek, přišel a bydlel mezi námi. Stal se jedním z nás. „A čeho jsme se dotýkali,“ říká Bible. První epištola k Timoteovi 3:16: „Tajemství zbožnosti je bezesporu veliké: Bůh byl zjeven je v těle, dotýkaný rukama.“ Bůh jedl maso. Bůh pil vodu. Bůh spal. Bůh plakal. Byl jedním z nás. Jak nádherně je to v Bibli zpodobněno!

Byl to Bůh nad námi; Bůh s námi; nyní je to Bůh v nás, Duch Svatý. Ne třetí Osoba; ta stejná Osoba!

44 Bůh sestoupil dolů a stal se tělem a zemřel smrtí v Kristu, aby mohl očistit církev, aby v ní mohl přebývat a mít obecenství. Bůh miluje obecenství. Proto na počátku stvořil člověka, pro své obecenství; Bůh přebývá sám s Cherubíny.

1. Mojžíšova 1:3; Židům 13:8

45 Nyní se podívejte, On stvořil člověka a člověk padl. A tak On sestoupil a vykoupil ho, protože se mu líbilo, aby byl uctíván. Slovo Bůh znamená doslovně „předmět uctívání.“

A to, co přichází mezi nás jako ohnivý sloup, jako něco, co proměňuje naše srdce, to je tentýž Bůh, který řekl: „Buď světlo! I bylo světlo.“ On je tentýž včera, dnes i na věky.

46 Na počátku přebýval Bůh se svými atributy sám, jak jsem řekl dnes ráno. To byly jeho myšlenky. Neexistovalo nic, jen samotný Bůh, ale On měl své myslí.

Přesně jako velký architekt, který se ponoří do své myslí a v myšlenkách načrtne to, co vymyslel a chystá se to postavit — stvořit. Nuže, on nemůže stvořit. Může pouze vzít něco, co už bylo stvořeno a zformovat to na jinou podobu, protože Bůh je ta jediná cesta, On jediný může stvořit. A představuje si, co chce provést, a to

jsou jeho myšlenky, to jsou jeho přání. Nejprve je to myšlenka, pak to vyslovuje a stává se to slovem. A slovo je...

47 A když je myšlenka vyjádřena, stává se slovem. Vyjádřená myšlenka je slovem, ale nejprve to muselo být myšlenkou. Tak to jsou tedy Boží atributy; pak se z nich stane myšlenka, pak slovo.

48 Všimněte si. Všichni, kdo dnes večer mají věčný život, byli již s Ním a v Něm, v jeho myšlenkách dříve, než vůbec existoval nějaký anděl, nějaká hvězda, nějaký cherubín a vše ostatní. To je věčné. Máte-li věčný život, vždycky jste existovali. Nikoliv vaše existence zde (na zemi), ale váš tvar a podoba, kterou nekonečný Bůh...

49 A pokud není nekonečný, pak to není Bůh. Bůh musí být nekonečný. My jsme omezeni; On je nekonečný. A On byl všudypřítomný, vševědoucí a všemohoucí. Pokud ne, pak On nemůže být Bohem. Zná všechny věci, všechna místa, neboť je všudypřítomný. Vševědoucnost Ho dělá všudypřítomným. On je jsoucnem; On není jako vítr, On je jsoucnem. On bydlí v domě. Ale to, že je vševědoucí, zná všechny věci, to Ho dělá všudypřítomným, protože On ví vše, co se děje.

Žádná blecha nemžikne okem, aniž by On o tom nevěděl. A On to věděl už předtím, než existoval svět, jak často zamžourá očima a kolik je v ní tuku, ještě než vůbec byl svět. To je nekonečnost. My to našim rozumem nemůžeme obsáhnout, ale to je Bůh. Bůh — nekonečno!

50 A pamatujte, že vy, vaše oči, vaše postava, cokoliv jste, byli jste v Jeho myšlenkách už na začátku. Vy jste pouze vyjádřením, slovem. Poté, co to vymyslel, vyslovil to a hle, jste tu. Pokud tomu tak není, pokud jste nebyli v Jeho myšlenkách, neexistuje způsob, jak byste se tam dostali, protože On je Ten, kdo dává věčný život.

Římanům 9:16

51 Vzpomínáte si na to, jak jsme četli z Písma? „A tak nezáleží na tom kdo chce, ani na tom, kdo usiluje, ale na Bohu, který se smilovává.“ Aby se Jeho předurčení prokázalo jako pravdivé, mohl provést volbu dříve, než začal čas. Bůh je, pokud jde o volbu, suverénní. Víte o tom? Bůh je suverénní. Kdo byl tehdy při tom, aby mu řekl o lepším způsobu, jakým stvořit svět? Kdo by se mu opovážil říct, že svůj úkol provedl špatně? Dokonce samotné Slovo, samo o sobě je suverénní. Dokonce zjevení je suverénní. „ON se zjeví tomu, komu se zjeví.“ Právě to zjevení samo o sobě je suverénní v Bohu. Proto se lidé dotýkají věcí, šlapou po nich, ničí je, aniž by věděli, co dělají. Bůh

je ve Svých skutcích suverénní.

Zjevení 13:8, 14

52 Nuže, my Jej shledáváme již na počátku, Jeho atributy. Nuže, tedy, vy jste již tehdy byli s Ním. „Tehdy,“ znamená, když se Kniha života ukazuje v zorném poli.

Ve Zjevení 13. kapitole, 8. verši čteme: „Šelma, která přichází na zem v těchto posledních dnech, oklame všechny lidi na zemi, jejichž jména nejsou zapsaná v Beránkově knize života, zabitého od počátku světa.“

53 Přemýšlejte o tom! Již předtím, než se Ježíš narodil, čtyři tisíce let předtím, než přišel na zem a několik tisíc let předtím, než vy jste přišli na zem; Ježíš v myšlenkách Božích zemřel za hříchy světa a Kniha života byla vytvořena, a vaše jméno bylo zapsáno do této Knihy života, již před založením světa. To je Biblická pravda. Pohledte, vaše jméno bylo Bohem předurčeno a zapsáno do Knihy života, již před založením světa.

54 Vy jste tam byli v Jeho attributech. Nepamatujete si to, ne, protože jste pouze částí Jeho života. Jste částí Boha, když se stáváte synem, či dcerou Boží.

Právě tak, jak jste částí vašeho pozemského otce! To souhlasí. Opravdu. Muž je nositelem hemoglobinu, krve. A když se to spojí s vajíčkem, pak se stáváte částí svého otce; a vaše matka je také částí vašeho otce; takže jste všichni částí vašeho otce.

Sláva! To zcela vylučuje denominaci. Ó, óh. Zcela jistě! Bůh ve všem, jediné místo!

Jan 1:14

55 Tedy sledujte ten jeho atribut. Tedy, ten atribut byl, zaprvé, Bohem, myšlenkou; atribut sám o sobě, všechno v Něm, aniž by to bylo vyjádřené. Když se pak vyjádřil druhotně, stal se Slovem. „A to slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Jan 1:1, 14

56 Svatý Jan, 1. kapitola, 1. verš, všimněte si, to je „na počátku.“ Ale předtím — byl Ten věčný! Všimněte si: „Na počátku bylo Slovo.“ Když začíná čas, bylo to Slovo. Ale než se to stalo Slovem, byl to atribut — myšlenka. Pak to bylo vyjádřeno výrazem: „Na počátku bylo Slovo.“

Ted' se dostáváme k Melchisedechovi. To je ta tajuplná Osoba. „Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh... a pak se Slovo stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Podržte si to nyní.

57 Jeho prvním jsoucnem byl Duch, Bůh nadpřirozený, v pořádku, ten velký věčný. Za druhé, On sám se začal formovat směrem k tělu. V teofanii, to je nazýváno „Slovem; tělem.“ V této formě se setkal s Abrahamem, v níž byl nazván Melchisedechem. Byl ve formě teofanie. Nyní se během několika minut tím budeme zabývat a dokážeme to, dá-li Pán. On byl Slovem.

58 Teofanie je něco, co nemůžete vidět. Mohlo by to tu být právě teď a přesto to nemůžete vidět. Je to přesně jako s televizí. Je to jiná dimenze. Televize; lidé se teď pohybují v této místnosti, zpívají; jsou zde rovněž barvy. Ale oko je činné pouze v oblasti pěti smyslů... Celá vaše bytost vnímá pouze to, co je přístupné pěti smyslům. A vaše bytost se podrobuje tomu, co může postihnout omezený zrak. Existuje však ještě jiná dimenze, která může vnímat skrze transformaci¹, skrze televizi.

59 Televize obraz nevyrabí. Televize jej pouze přenáší do (elektrického) obvodu a pak jej televizní obrazovka zobrazí. Ale ten obraz tu byl již od počátku. Televize tu už byla, když tu byl Adam. Televize tu už byla, když se Eliáš nacházel na hoře Karmel. Televize tu už byla, když Ježíš z Nazaretu putoval po Galilejském pobřeží. Ale vy to objevujete teprve nyní. Oni by tehdy tomu neuvěřili. Byli byste nazýváni blázny, kdybyste něco takového tvrdili. Ale teď se to stává skutečností.

A je to tak, že Kristus je tady a andělé Boží jsou také tady. A jednoho dne, až nastane to veliké milénium, bude to opravdovější, než nějaký televizní přenos nebo něco jiného, protože oni jsou tady.

60 On se zjevuje ve Svě veliké podobě en morphe na kterou si dělá nárok tím, že nabývá podoby ve svých služebnících a skrze ně se potvrzuje.

Židům 7:1

61 Teď je tu v podobě Ducha. A pak přichází ve formě en morphe. Nuže, On se ukázal Abrahamovi v podobě en morphe. Když se Abrahám vracel z porážky králů, tu se objevil Melchisedech, aby si s ním promluvil.

62 Onehdy jsem četl v Tucsonských novinách jeden článek, jak jedna žena jela ulicí, myslím, že rychlostí asi 60 - 70 kilometrů za hodinu a narazila do starého muže, který měl na sobě plášť. Vykřikla a zastavila auto. Vymrštilo ho to do vzduchu. Stalo se to v poušti!

¹ Transformace - přeměna, převedení, přenesení.

Utíkala zpátky, kde ho srazila, ale on tam nebyl. Tak co to vlastně bylo? Nějací lidé, co jeli za ní viděli co se stalo, viděli starého muže vymrštěného do vzduchu a jeho plášť, který se točil ve vzduchu. Běželi tedy na místo nehody. Hledali ho, ale nemohli ho najít. Poté zavolali policii. Policie to místo prozkoumala; nikdo tam nebyl.

2. Korintským 5:1

63 Svědectví každého z nich znělo: „Auto narazilo a najelo do toho muže. Ten byl vymrštěn do vzduchu, všichni to viděli.“ Svědkové ze dvou či tří plně obsazených aut to viděli. Později zjistili, že před pěti lety na tomto místě byl přejet a usmrčen starý muž v plášti.

Když odtud odcházíte, nejste mrtví. Dokonce i když jsi hříšníkem, musíš se zase vrátit, abys byl souzen podle svých skutků, které jsi vykonal v těle. „Víme přece, že kdyby byl náš pozemský dům tohoto přebývání zbořen, máme od Boha věčné stavení.“ En morphe, to je to slovo.

64 Nuže, Bůh ve stavu... Svého stvoření, později zformovaný v tělo Ježíše. Z čeho? Z toho velikého počátku, z Ducha, který potom sestoupil dolů, aby se stal Slovem, sám vyjadřujíc toto Slovo. Slovo zatím ještě nepřijalo svou podobu, bylo pouze vysloveno, en morphe, později se stal tělem, Ježíšem, smrtelným, aby vytrpěl smrt za nás, za všechny hříšníky.

65 Když se s ním setkal Abraham, On byl Melchisedechem. Zde On odhaluje, jak všechny ty atributy dojdou do svého cíle, každý Abrahamův syn. Každý syn víry bude dělat absolutně tu samou věc. Ale já chci sledovat, jak jsme měli přijít my.

66 Vidíme Ho také zjeveného v Rut a Bózovi; jako Příbuzného Vykupitele, jak se musel stát tělem.

67 Nyní vidíme tyto atributy, syny jeho Ducha, oni dosud nevstoupili do formy Slova — těla. Nýbrž pouze teofanie; toto tělo je podřízeno Slovu a závdavek — ono očekává na závdavek, proměnu těla.

68 Nyní, v čem je rozdíl mezi Ním a tebou, jakožto synem. Pohledte, On byl na počátku Slovem, tělem en morphe. Vstoupil a přebýval v něm, v osobě Melchisedecha. Potom později jsme už nikdy více o Melchisedechovi neslyšeli, protože On se stal Ježíšem Kristem. Melchisedech byl knězem, ale stal se Ježíšem Kristem. Vy jste to obešli. Protože On v této podobě znal všechny věci a vy jste ještě nikdy nebyli schopni vědět vše.

Vy přicházíte jako Adam, jako já, vy jste z atributu přešli rovnou do těla, abyste byli pokoušeni. Avšak, když tento život zde bude skončen: „Byl-li by náš pozemský dům zbořen, máme připravené věčné stavení od Boha.“ To je, kam jdeme; to je to Slovo. Pak se můžeme ohlédnout zpět a vidět, co jsme udělali. Teď tomu nerozumíme. Ještě jsme se nestali Slovem; stali jsme se pouze člověkem z masa, nikoliv Slovem.

Jan 6:37, 39

69 Dávejte dobrý pozor, z toho jasně vyplývá, že nikdy nemůžete být Slovem, ledaže byste byli od počátku myšlenkou. To dokazuje předurčení Boží. Vidíte? Nemůžete být Slovem, jestliže jste nebyli myšlenkou. Museli jste být nejprve v myšlenkách.

Avšak podívejte, abyste mohli být pokoušeni, museli jste přeskočit teofanii. Museli jste sem přijít v těle z masa, abyste mohli být pokoušeni skrze hřích. A poté, když obstojíte, je napsáno: „Všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně. A Já je vzkřísím v poslední den.“ Pohledte, vy jste museli už dříve existovat.

2. Korintským 5:1

70 A pak vidíte, On sestoupil přímo dolů tou stejnou cestou z atributu do... Před založením světa jeho jméno je zapsáno do Beránkovy knihy života. A potom z této formy se stal Slovem, teofanii, která se může objevovat a zase mizet. A potom se stal tělem z masa a znovu se vrátil zpět, vzkřísil to stejné tělo do oslaveného stavu.

Vy jste však tuto teofanii přeskočili a stali jste se člověkem z masa, abyste byli pokoušeni hříchem. „A potom,... když tento pozemský stánek bude zbořen, máme již stavení (dům), který nás očekává...“ Tato těla dosud nemáme.

Římanům 8:1; 1. Janova 3:9

71 Avšak, podívejte! Jestliže toto tělo přijme Ducha Svatého, ten nesmrtelný život do svého nitra, to uvrhne toto tělo, že je podřízeno Bohu. Haleluja! „Ten, kdo se z Boha narodí, nehřeší.“ On nemůže hřešit. V Římanům 8:1: „A proto již není žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši, kteří nechodí podle těla, ale podle Ducha.“ Tady to máte. Pohledte, to způsobí, že vaše tělo je podřízené.

Nemusíte říkat: „Ó, kdybych tak jen mohl přestat pít. Kdybych tak jen mohl...“ Vejděte prostě do Krista a všechno zmizí, vidíte, vidíte, protože vaše tělo je podřízeno Duchu. Už není více podřízeno věcem tohoto světa; ony jsou mrtvé. Ony jsou mrtvé; vaše hříchy jsou ve křtu pochovány a vy jste novým stvořením v Kristu. A vaše tělo je podřízené Duchu, snaží se žít správným způsobem života.

⁷² Jak vy ženy, které tvrdíte, že máte Duchu Svatého a vycházíte ven v šortkách a podobně, jak byste to mohly udělat? Jak by mohl Duch Boží ve vás připustit, abyste něco takového dělaly? To zkrátka neexistuje. Opravdu ne. On není žádným špinavým duchem; On je Duchem Svatým.

⁷³ A pak, když jste se stali poddáni tomu Duchu, celá vaše bytost je tomu Duchu podřízena. A ten Duch není na světě ničím jiným, než zmanifestovaným semenem Slova, neboli oživeným, haleluja, přivedeným k životu. A když Bible říká: „Nedělej to,“ pak se tělo podle toho rychle zařídí. O tom není pochyb.

A co je to? Je to závdavek vzkříšení. Toto tělo bude znovu vzkříšeno, protože to se už začalo. Kdysi bylo poddáno hříchu, špíně a zkaženosti, ale teď má závdavek; je nebesky orientováno. Nuže, to je závdavek toho, že jdete do vzetí. To je závdavek.

⁷⁴ Nemocná osoba leží, umírá, nečeká ji nic jiného, než smrt; není žádné jiné východisko. Viděl jsem lidi, kteří byli sežráni rakovinou a tuberkulózou, a byli již jen stínem; krátce nato, jsem tyto lidi viděl dokonale zdravé a silné. Jestliže neexistuje Božské uzdravení, pak neexistuje ani žádné vzkříšení, protože Božské uzdravení je závdavkem vzkříšení. Amen!

Izaiáš 53:5

⁷⁵ Víte, co takový peněžní závdavek je, že? To je záloha. „On byl zraněn pro naše nepravosti; Jeho ranami se nám dostává uzdravení.“ Všimněte si, jak je to obdivuhodné! Milujeme Ho.

⁷⁶ Toto tělo je Duchu podřízeno. Přesto, že dosud nevešlo do podoby Slova a my se stále ještě nacházíme v podobě těla, je Slovu podřízeno. Tělesná smrt nás tam dovede.

⁷⁷ Je to obdobné, jako při narození dítěte. Vezměte si například ženu, která je těhotná a má být matkou, nezáleží na tom jak je zlá. Všimněte si, že předtím, než se má dítě narodit, stává se skutečně něžnou a to bez ohledu na to, jak zlá předtím byla. Zdá se, že na té ženě, která se má stát matkou a připravuje se na narození dítěte, je něco zbožného. Proč je tomu tak? To malé tělo dosud v sobě nemá život, nejdříve je složeno jen z masa a svalů. Pohyby, to je jen škrubání svalů. Ale když vychází ven z lůna, vdechuje mu Bůh dech života a ono začíná křičet. Hledte, stejně tak jistě, jako je zformováno to přirozené tělo, je zde i duchovní tělo, jakmile se ono narodí.

1. Petrova 3:19

⁷⁸ Jestliže je nějaký člověk znovuzrozen z nebe, stává se duchovním nemluvnětem v Kristu.

Jestliže je tato tělesná schránka zbouraná, to přirozené tělo, je zde teofanie, tělo, které nebylo stvořeno rukama ani zroeno ženou, do něhož vcházíme.

Pak se toto tělo vrací nazpět a přijímá oslavené tělo.

Právě proto Ježíš zemřel, šel do pekla a kázal duším v žaláři; vrátil se zpět do této teofanie. Ó, jak obdivuhodné! Díky, Bože!

2. Korintským 5:1

⁷⁹ Ve 2. Korintským 5:1 je napsáno: „Byl-li by náš pozemský dům tohoto přebývání zbořen, stavení od Boha máme.“ Hledte, my jsme to obešli, my jsme přišli přímo od Boha, jakožto atribut; namísto toho jsme se stali masitým tělem, abychom byli pokoušeni a zkoušeni hříchem jako Adam. Ale až zkoušky jeho Slovem pominou, pak budeme vzati vzhůru do toho těla, které pro nás bylo připraveno již před založením světa. Je to to Slovo zde, které jsme „přeskočili“ a místo toho jsme přišli rovnou sem, abychom byli pokoušeni a testováni. Kdybychom přišli skrze ně, neexistovalo by žádné pokušení; znali bychom všechny věci. Díky tomu Ježíš věděl všechno, protože On byl Slovem předtím, než se stal tělem. A pak se my staneme Slovem.

⁸⁰ My jsme zde formováni na podobu Slova, abychom byli účastníky Slova, žili ze Slova, protože jsme od počátku předurčeni; vidíte, tu malou jiskru života jste měli v sobě již od počátku, než jste začali svoji cestu. Mnozí z vás se mohou na to pamatovat. Vešli jste do této církve a vešli jste do oné církve, zkoušeli jste *to* či *ono*; nic vás neuspokojovalo. Je to tak. Ale jednoho dne jste to poznali. Jistě.

⁸¹ Onehdy večer jsem někde učil, myslím, že to bylo v Kalifornii, či v Arizoně. Mám za to, že jsem zde vyprávěl krátký příběh o muži, který choval slepici a položil pod ní orlí vejce. A když se to orlí mládě vylíhlo, byl to ten nejlegračnější pták, jakého kdy kuřata viděla. Chodil kolem nich, ale byl to — byl tím nejošklivějším z nich, neboť nemohl pochopit, jak ta slepice kvoká, hrabe na hnojišti a vybírá z něj potravu. Neměl o tom ani ponětí. Mohla říkat: „Pojď, miláčku, pochutnávej si tu!“ Nuže, on byl orel; to nebyl prostě jeho jídelníček. Nebyl to pokrm pro něj.

⁸² A tak ona sbírala cvrčky a všechno možné, víte, a svolávala ta malá kuřata. A všechna ta kuřátka se sbíhala, zobala a jedla zároveň

s ní. Ale ten malý orel to dělat nemohl. Jemu to nepřipadalo správné.

⁸³ Jednoho dne se jeho maminka vydala, aby po něm pátrala. A on vždy slyšel jen kvokání slepice. Zkoušel to také jak nejlépe uměl, ale nedokázal to. Zkoušel pípát jako kuřata, ale nemohl. Vždyť byl orlem, od počátku byl orlem. Byl jen vyseděn slepicí.

⁸⁴ Je to jako s některými členy církve. Každý... Tak nějak to asi vypadá; asi tak jeden z celého hnízda je pravý. Ale jednoho dne jeho maminka letěla nad dvorem a volala. On to poznal. To znělo správně. Proč? On byl orlem od začátku.

Tak je to s Evangeliiem, se Slovem, s mocí Ježíše Krista. Jestliže je člověk předurčen k věčnému životu, slyší ten pravdivý tón, volání Boží, nic ho od toho nemůže odtrhnout.

Církev může říci: „Dny zázraků pominuly,“ kvok, kvok, kvok. „Zůstaň zde a zobej toto.“

⁸⁵ Ta veteš na slepičím dvorku už pro něho nebude nikdy nic víc znamenat. On jde od toho pryč! „Všechno je možné!“ Pozvedá se ze země. Proto je to tak s mnoha křesťany dnes, oni nejsou schopni se povznést ze země.

Maminka volala: „Synu, vznes se! Vždyť jsi orel! Vzlétni sem nahoru ke mně.“

On říkal: „Mami, nikdy v životě jsem nelétal.“

⁸⁶ Ona řekla: „Tak vzlétni! Jsi přece orlem. Nejsi kuřetem.“ Tak on provedl svůj první skok a zamával křídly; moc mu to nešlo, ale povzněl se ze země.

Tímto způsobem to děláme my. Přijímáme Boha vírou, skrze psané Slovo. Něco v tom je; to je ten věčný život. Byli jste do toho předurčení.

⁸⁷ Jeho dědeček a babička byli orli. On byl odjakživa orlem. Orel se s ničím jiným nesmísí. Není to žádný kříženec. Je to orel.

2. Korintským 5:1

⁸⁸ Když zjistil, že Slovo Boží je tím orlím pokrmem, všechno ostatní opustil. Potom jste utváření na živý obraz živého Boha. Uslyšeli jste hlas své teofanie? „Jestliže tento pozemsky dům bude zbořen, čeká na nás jiný.“

Ptáte se: „Je to tak, bratře Branhame?“

5. Mojžíšova 34:4-6; 2. Královská 2:11; 2. Korintským 5:1

89 Dobrá, vezměme si několik orlů a pár minut se na ně dívejme. Byl tady muž jménem Mojžíš. Každý ví, že v Bibli je prorok nazýván orlem. Byl zde prorok jménem Mojžíš. A jednoho dne si jej Bůh zavolal a nenechal ho vejít do zaslíbené země a on — on zemřel na skále. Andělé ho odnesli a pohřbili jej.

Byl tu jiný muž. Orel, nemusel dokonce ani zemřít. Přešel prostě Jordán a Bůh seslal dolů kočár; a on odložil schránku těla, vyjel vzhůru a dosáhl věčné odměny.

Osm století později, osm století později, na hoře Proměnění stáli tito dva muži. Mojžíšovo tělo bylo již po stoletích zpráchnivělé, ale byl tam v podobě, v níž ho dokonce Petr, Jakub i Jan poznali. Amen! „Když tento pozemsky dům bude zbořen,“ jste-li atributem Božím, vyjádřeným zde na zemi, „pak vás očekává tělo, jakmile opustíte tento svět.“ Oni tam stáli na hoře Proměnění ve svých teofaniích. Poněvadž to byli proroci, k nimž přišlo Slovo.

1. Samuelova 12:3, 4

90 Všimněme si ještě jiného proroka, jehož jméno bylo Samuel. Byl to velký člověk. Byl učitelem v Izraeli, řekl jim, že by neměli mít krále. Řekl: „Zdali jsem vám kdy řekl něco ve jménu Páně, co by se bylo nestalo?“

Oni řekli: „Ne. Vždycky všechno, co jsi řekl ve jménu Páně, se stalo.“

On byl prorokem a zemřel.

1. Samuelova 28:13

91 Asi za tři či čtyři roky se král dostal do nesnázi; to bylo ještě předtím, než byla vylita krev Ježíše Krista. On byl v ráji. A jistá čarodějnice z Endor vyvolala někoho, aby přišel a potěšil Saula. Když ho čarodějnice uviděla jak vystupuje, řekla: „Vidím boha vystupujícího ze země.“

1. Samuelova 28:14, 15

92 A poté, co ten muž zemřel, byl pochován a práchnivěl v hrobě, zde on stál v té jeskyni, oděn do svého prorockého pláště; a byl stále prorokem, amen, proto řekl: „Proč mě nepokojíš, že jsi mne zavolati rozkázal, vždyť ses přece stal nepřítelem Božím?“ Sledujte jeho proroctví. „Zítra v noci, touto dobou, budeš se mnou.“ Stále byl prorokem, ačkoli už tělo opustil.

Pohledte, on se zde stal částí Slova a přešel ze života masitého těla zpět do těla, které bylo pro něho připraveno už před založením světa. Vstoupil do teofanie, která byla Slovem. Chápete? Tam odcházejí

všichni věřící, když odtud odejdou.

⁹³ Pak v této formě je ta záclona pozdvižena. Vidíte, když tam vejdete, vy jste taky Slovem. Jako s tím malým dítětem; jak jsem vám před chvílí řekl...

⁹⁴ Všimněte si. Chvalte Boha za otevření pečeti. Mou modlitbou je, abychom tyto věci poznali!

⁹⁵ Nyní se otevírá to pravé Melchisedechovo zjevení. Kým byl? On byl Bohem, Slovem, předtím než se stal masitým tělem, Bohem, Slovem. Protože On jím musel být, nikdo jiný nemohl být nesmrtelný jako byl On. Podívejte, já jsem měl otce i matku; vy také. Ježíš měl otce a matku. „Ale tento muž neměl žádného otce, žádnou matku.“ U Ježíše byla určitá doba, kdy se jeho život začal; u tohoto muže nikoliv. Ježíš obětoval svůj život; tento muž to udělat nemohl, protože On byl tím Životem. A po celou dobu tentýž muž. Doufám, že vám to Bůh zjeví. Po celou dobu ta stejná Osoba.

Židům 7:2; Zjevení 19:16

⁹⁶ Všimněte si jeho titulu: „Král spravedlnosti.“ V epistoletě k Židům 7:2: „Král spravedlnosti a Král pokoje.“ Je dvěma Králi. Pohledte nyní, v epistoletě k Židům 7:2: „Král spravedlnosti, také však Král pokoje.“ Je zde dvěma Králi. Od té doby, co přišel v těle a přijal své tělo nahoře, je ve Zjevení 21:16 (správně 19:16) nazýván „Král králů.“ Je všemi třemi králi najednou. Pohledte, Král Bůh, Král teofanie, Král Ježíš. On je „Králem králů.“

Všechno se to setkalo, tak jako duše, tělo i duch, vše se stalo jedním.

⁹⁷ On je také Otcem, který byl první; Synem; a Duchem Svatým, tím Duchem.

„Král spravedlnosti,“ atribut Ducha — teofanie, „Král pokoje“ teofanie; a v těle byl „Králem králů,“ tatáž Osoba.

2. Mojžíšova 33:18

⁹⁸ Když tuto teofanii, když ji uviděl Mojžíš (2. Mojžíšova 33:2), On byl teofanií. Mojžíš chtěl uvidět Boha. Slyšel jeho hlas, slyšel Ho jak k němu mluví, viděl Ho v křoví, jakožto velký ohnivý sloup. A řekl: „Kdo jsi? Chci vědět, kdo jsi?“ Mojžíš řekl: „Já položím...“

„Kdybys mi dovolil na Tebe pohlédnout, rád bych uzřel tvoji tvář.“

2. Mojžíšova 33:20

⁹⁹ On řekl: „Nikdo nemůže spatřit moji tvář.“ On řekl: „Položím svoji ruku před tvé oči a projdu kolem tebe. A ty můžeš vidět moje

záda, ale ne moji tvář.“ Vidíte? A když to udělal, byla to záda člověka; byla to teofanie. Pak to Slovo, které přišlo k Mojžíšovi, „JÁ JSEM,“ to bylo to Slovo. To Slovo přišlo k Mojžíšovi v podobě ohnivého sloupu v hořícím keři, to „JÁ JSEM.“

¹⁰⁰ Jako Slovo z teologie... chtěl jsem říct z teofanie, promiňte. Přišel k Abrahamovi jakožto člověk, který usedl pod dub. Teď se podívejte. K Abrahamovi přišel člověk, tři osoby, sedli si pod dubem, tři. A všimněte si, poté, co On mluvil k Abrahamovi...

¹⁰¹ Proč On přišel? Abraham byl ten, kdo měl zaslíbení a poselství, že obdrží syna, byl také Božím prorokem Slova, jenž důvěřoval Slovu Božímu, a vše protichůdné považoval za neexistující. Všimáte si, jak dokonalé je to Slovo? Slovo přišlo k prorokovi. Hledte, tam byl Bůh v teofanii. A Bible říká: „Slovo přichází k prorokům.“ A zde bylo to Slovo v teofanii.

Teď řeknete: „Byl to Bůh?“

1. Mojžíšova 1:1; 1. Mojžíšova 18:3, 12

¹⁰² Abraham řekl, že byl. Vyslovil jeho jméno, on Ho nazval Elohimem. V první knize Mojžíšově najdete, že: „Na počátku stvořil Elohim nebe i zemi.“ V první knize Mojžíšově 18 nalézáme, že — že Abraham nazval tuto Osobu,... která se zde posadila a mluvila k němu, a mohla mu říct tajemství jeho srdce i to, o čem Sára, která byla za Ním přemýšlela. Abraham řekl: „To je Elohim.“ On byl v podobě teofanie. Chápete to? Dále si všimněte...

1. Mojžíšova 18:3

¹⁰³ Nyní jsme zjistili, že tam byl v podobě teofanie. On Ho nazýval: „Hospodin Bůh, Elohim.“ V první knize Mojžíšově 18 shledáváme, že je to pravda.

1. Mojžíšova 18:3; 1. Mojžíšova 19:2

¹⁰⁴ Teď si všimněte Abrahama. Byli tam tři, ale když ty tři Abraham uviděl, řekl: „Můj Pane.“

Dva z nich pak odešli k Lotovi do Sodomy a Lot, když je uviděl přicházet, řekl k těm dvěma: „Moji pánové.“ Vidíte, co se stalo? Za prvé, Lot nebyl prorokem, tak je to a ani nebyl poslem oné hodiny, takže neměl žádné zjevení ohledně Něj. To souhlasí. Lot je mohl nazývat „pány.“ I kdyby jich bylo tucet, mohl by říci: „pánové.“

Avšak Abraham, bez ohledu na to, kolik jich viděl, poznal přesto toho jediného Pána. To je Bůh. To byl ten Melchisedech.

1. Mojžíšova 14:18

105 Všimněte si, že když byl boj skončen, podal Melchisedech svému vítěznému dítěti večeři; představte si, část Sebe samého. Nyní budeme rozjímat o večeři Páně, která je tu představena jako symbol. Po boji daroval On sám sebe, neboť večeře Páně je částí Krista. Poté, když je boj ukončen, poté, co jste byli osvobození, máte podíl na Kristu, stáváte se částí této Bytosti. Chápete to?

1. Mojžíšova 32:24

106 Jákob bojoval celou noc a nechtěl Ho propustit, dokud mu nepožehnal. To souhlasí. Bojoval o život! A když je boj ukončen, Bůh vám dává ze Sebe sama. To je jeho pravá Večeře. Ten malý chléb a oplatek to přesně představuje. Neměli byste na tom mít účast, dokud jste si to nevybojovali a nestali se částí Boha.

107 Pamatujte na to, tehdy ještě večeře Páně nebyla ustanovena, byla ustanovena až před smrtí Ježíše Krista, o stovky a stovky, a stovky let později.

1. Mojžíšova 14:18; Matouš 26:29; Marek 14:25; Lukáš 22:18

108 Ale Melchisedech, poté, co jeho dítě Abraham vybojovalo vítězství, setkal se s ním a podal mu víno a chléb; ukazujíc, že poté, co je jeho pozemská bitva skončena, setkáme se s Ním v nebi a budeme opět slavit Večeři. Bude to Svatební večeře. „Od této chvíle už nebudu pít z tohoto plodu vinného kmene až do toho dne, kdy ho s vámi budu pít nový v království svého Otce.“ Je to tak?

Židům 7:1; 1. Tessalonicenským 4:17

109 Všimněte si ještě jednou, jak Melchisedech vyšel vstříc Abrahamovi předtím než se On dostal zpátky domů. Jaký to nádherný typ zde máme! Melchisedech setkávající se s Abrahamem před návratem domů po boji.

My se setkáváme s Ježíšem v povětrí předtím, než přijdeme domů. To souhlasí. 1. Tessalonicenským nám říká, že „my se s Ním setkáme v povětrí.“ Skvělý typ Rebeky setkávající se s Izákem na poli, za večerního soumraku. „Setkáme se s Ním v povětrí.“ 1. Tessalonicenským nám to takto říká. „My, kdo zůstaneme živí až do Pánova příchodu, rozhodně nepředejdeme ty, kdo zesnuli. Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první. Potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi v oblacích uchvázeni do vzduchu vstříc Pánu...“ Všechny tyto typy jsou dokonalé.

1. Tessalonicenským 4:17

110 Nyní k teofanii, (co se stane?) když jste zemřeli a vešli do

teofanie, teofanie sestoupí zpět na zemi, aby přijala vykoupené tělo. A když jste ve vzduchu, vaše tělo se setká s teofanií a „... budeme vzati vzhůru a potkáme Pána v povětří.“

111 Kdo jiný by mohl být tento Melchisedech, než Bůh!

112 Zde vidíme zcela jasně úplné tajemství a cesty našeho života a smrti, a kam jdeme poté, když zemřeme. I předurčení je zde postaveno do jasného světla. Dobře poslouchejte, když to budeme vyučovat.

113 Ta stádia věčného záměru, která On uchovával v tajnosti, byla nyní zjevena. Všimněte si, že to jsou právě tři stádia k dokonalosti. Stejně jak On vykoupil svět; stejným způsobem vykupuje svoji církev. On vykupuje lid ve třech stádiích. Nuže, podívejte. Prvním stádiem je ospravedlnění, jako kázal Luther; druhým je posvěcení, jako kázal Wesley; třetím je křest Duchem Svatým. To souhlasí. Pak přichází vytržení.

114 A nyní, svět — jak On vykoupil svět? První co udělal, když přišel hřích — On ho smyl vodním křtem. To souhlasí. Pak byl skropen jeho krví z kříže, posvětil jej a nazval jej svým vlastním. A co udělal pak? Když z vás odstranil celý svět a obnovil vás v plnosti ohnivým křtem Ducha Svatého, On rovněž obnoví i svět. Bude vypálen ohněm a očištěn od všech zárodků do výšky milionů kilometrů. Všechno bude očištěno. A pak nastane nové nebe a nová země, stejně tak, jako vy jste novým stvořením v Ježíši Kristu, když vás ovládne Duch Svatý. Hleďte, zde to máte, celá věc je tak jasná, jak jen může být. Všechno je ve třech.

115 Přirozené narození je ve třech. Co se děje jako první, když žena přivádí na svět dítě? Co propuká nejprve? Voda. Co potom? Krev. Jaký je další proces? Život. Voda, krev, duch.

Co se děje s rostlinou? Zetlí. Co je nejdřív? Stéblo. Co je jako další? Klas. Co je další? Slupka. Pak z toho vychází zrno. Přesně tři stádia, než se to dostane k zrnu. Je to přesně tak.

116 Bůh to potvrzuje. Vždycky to bylo správné. Bůh dokazuje, že je to pravda. To jasně ukazuje, že pouze předurčení *lidé* jsou zohledněni ve vykoupení. Pochopili jste to? Dovolte mě to zopakovat. Pouze předurčení jsou zohledněni ve vykoupení. Lidé si nemohou myslet, že jsou to oni, ale skutečně vykoupení jsou ti, kteří jsou předurčení. Neboť slovo „vykoupit“ znamená „přivést zpět.“ Vidíte? Je to jasné? „Vykoupit“ je něco... Vykoupit něco znamená „uvést to zpět na původní

místo.“ Haleluja! „Proto pouze vyvolení budou přivedeni zpět, protože ti ostatní odtud nepocházejí.“ Vidíte — „přivést zpět“!

117 Jsouce věční s Ním, na počátku... Věčný život, který jste měli, jeho myšlenka na to, co jsme zač, On chtěl, abyste vy... On chtěl, řekněme, abych stál za kazatelnou. On chtěl, abyste dnes večer seděli na těchto židlích. Pak sloužíme jeho věčnému záměru. A ten, kdo opustil domov, pouze přišel na zem, aby sloužil jeho záměru. Je to jasné? Dobrá. Poté, co je to skončeno, je to přivedeno zpátky v oslaveném stavu; uzrálo to a bylo to přivedeno zpět.

1. Korintským 15:55

118 Není divu, že Pavel, když postavili popraviště, aby ho stáli, mohl říct: „Ó, smrti, kde je tvůj osten? Ó, hrobe, kde je tvé vítězství? Díky Bohu, který nám dává vítězství!“ Řekl: „Smrti, řekni mi, jak mi chceš nahnat strach! Hrobe, řekni mi, jak mě chceš zadržet! Neboť já jsem vlastníkem věčného života.“ Amen! On to poznal. Smrt, peklo, hrob, nic ho nemohlo zadržet. A nic nám nemůže ublížit, když máme věčný život! On si byl vědom toho, že byl požehnán věčným životem.

119 Je to přesně jako s kapkou rosy. Pokud tomu rozumím, tak... Moc toho o chemii nevím. Ale ona musí vzniknout kondenzací vlhkosti nebo atmosféry. A když noc začíná být chladná a temná, padá z nebe na zem. Odněkud se tu ocitá. Budoucího rána, než vyjde slunce, leží tam malinká a chvěje se. A všimněte si, když slunce vychází, jak se třpytí. Je šťastná. Proč? Protože slunce přichází, aby ji zavolalo zpátky tam, odkud přišla.

A tak je to s křesťanem. Haleluja! Víme, že když jdeme do přítomnosti Boží, něco v nás nám říká, že odněkud jsme přišli a zpět se tam vracíme Mocí, která nás tam táhne.

Jan 12:32

120 Ta malá kapka rosy se třpytí, skví se a jásá, protože ví, že pochází tam shora a že slunce přichází, aby ji tam opět vrátilo.

A jestliže nějaký člověk, který je atributem Boha a je z Boha zrozen, přijde do styku se Synem Božím, pak ví, že jednoho dne bude odtud vzat vzhůru. Haleluja! „A já, když budu vyzdvižen od země, potáhnu všechny k sobě.“ Amen!

Jan 2:4; Jan 19:26

121 Teď dejte pozor, poznali jsme Melchisedecha a proč Marie nebyla jeho matkou. A proto ji nazýval „ženou,“ nikoliv „matkou.“

„Neměl žádného Otce,“ protože On byl Otcem, tím nekonečným

Otcem, těmi třemi v jednom. „Neměl matku,“ samozřejmě, že ne. Neměl Otce, protože On byl tím Otcem. Jak básník jednou řekl, vyjadřujíc veliký kompliment Ježíši.

JÁ JSEM, který mluvil z hořícího keře k Mojžíšovi.

JÁ JSEM, Bohem Abrahama, tou jasnou Jitřní hvězdou.

JÁ JSEM, Alfa i Omega, začátek i konec.

JÁ JSEM celé stvoření a Ježíš je jméno mé.

(To souhlasí.)

Ó, za koho mne považujete a odkud oni říkají, že přicházím,

Znáte mého Otce, či snad můžete vyslovit jeho jméno? (Haleluja.)

Jan 5:43; Židům 13:8

122 Toto je to Otcovo jméno! Ano, „Já jsem přišel ve jménu svého Otce a nepřijímáte mě.“ Vidíte? Jistě, On je tentýž včera, dnes i navěky.

123 A tento Melchisedech se stal tělem. On se zjevil jakožto Syn člověka tím, že přišel jako prorok. Přišel ve třech jménech Syna; Syn člověka, Syn Boží, Syn Davidův.

5. Mojžíšova 18:15; Matouš 16:13

124 Když On byl zde na zemi, byl člověkem, aby vyplnil Písmo. Mojžíš řekl: „Proroka jako mne vzbudí Pán, Bůh váš.“ Proto musel přijít jakožto prorok. Nikdy neřekl: „Jsem Syn Boží.“ Řekl: „Jsem Synem člověka. Věříte Synu člověka?“ On o tom musel vydat svědectví, neboť to byl On.

Nyní přichází v jiném Synovu jménu, jakožto Syn Boží; neviditelný, Duch.

A až přijde znovu, bude Synem Davidovým, aby usedl na trůnu.

125 Nuže, když On byl zde, byl učiněn tělem a nazván „Synem člověka.“ Inu, když se dal poznat světu, dal se poznat jakožto Syn člověka — Prorok.

4. Mojžíšova 12:6; 5. Mojžíšova 18:22; Jeremiáš 28:9

126 Jednoho dne jsem vyprávěl příběh Petra a Ondřeje, jeho bratra. Byli to rybáři a jejich otec Jonáš byl veliký starý hluboce věřící člověk. Říkali, že jednoho dne se posadil na okraji člunu a řekl: „Synové, vy víte, jak jsme se modlili, když jsme potřebovali ryby.“ Oni byli povoláním rybáři. Řekl: „Důvěřovali jsme našemu Bohu Jahve, že se postará o naše živobytí. A já už stárnu; nemohu s vámi už dlouho

zůstat, chlapci. Vždy jsem stejně, jako všichni praví věřící, vyhlížel dobu, kdy přijde Mesiáš. Měli jsme do činění se všemi možnými druhy podvodníků, ale jednoho dne přijde ten pravý.“ A řekl: „Až tento Mesiáš přijde, nechci, abyste byli, chlapci podvedeni. Tento Mesiáš prostě nebude pouze teologem. Bude prorokem, jak to řekl náš prorok Mojžíš, kterého posloucháme.“ Nuže, každý Žid věří svému prorokovi. Je tomu vyučován, aby to věděl. A když prorok řekne, že je něco tak, pak je to pravda. Ale Bůh řekl: „Je-li mezi vámi duchovní či prorok, Já Pán, se mu dám poznat. A když to řekne a ono se to stane, pak ho poslouchajte a bojte se ho; jestliže se to ale nesplní, pak se ho vůbec nemusíte bát.“ Vidíte? Tak to bylo s potvrzením proroka.

5. Mojžíšova 18:15, 19

127 „Tedy Mojžíš byl skutečně potvrzeným prorokem a řekl: „Proroka jako mne, nechá Pán, tvůj Bůh, povstat z tvého středu. A každý, kdo by Ho neposlechl, bude vyhlazen z lidu.““ Řekl: „Teď si děti pamatujte, že jakožto Izraelité věříme v proroky potvrzené Bohem.“ Teď dobře poslouchajte. Ať vám to neunikne. A řekl: „Až přijde Mesiáš, poznáte Ho, neboť On bude prorokem — Mesiášem.“ Říká: „Uběhlo 400 let, od Malachiáše, co jsme neměli proroka, ale budeme ho mít!“

Jan 1:26, 29, 41, 46

128 Jednoho dne, několik let po jeho smrti se procházel jeho syn Ondřej po břehu. Uslyšel jakéhosi divocha, jenž přišel z pouště, jak říká: „Ten Mesiáš stojí uprostřed vás!“ Ten velký orel, který vzlétl nad pustinu a kroužil kolem, řekl: „Nyní stojí Mesiáš uprostřed vás! Ještě Ho neznáme, ale stojí uprostřed vás. Já Ho poznám, neboť uvidím znamení přicházející z nebe.“

Jednoho dne řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!“

Tento muž pak odešel, aby našel svého bratra. Řekl: „Šimone, chtěl bych, abys tam šel se mnou; našli jsme Mesiáše!“

„Ale běž Ondřeji! Co tě napadá!“

„Ano: Ale tento muž je jiný.“

„Kde je? Odkud přichází?“

„Je to Ježíš z Nazaretu.“

„Z toho malého, vykřičeného města? Kdepak! On nemohl přijít z takového vykřičeného, špinavého místa jako je toto.“

„Tak pojd' a uvidíš.“

Jan 1:42

129 Nakonec ho jednoho dne přesvědčil, aby šel s ním. A tak když přišli za Mesiášem, Ježíš tam právě stál a mluvil k lidem. Když k němu přistoupil, řekl: „Jmenuješ se Šimon a jsi synem Jonáše.“ To zabralo. On obdržel klíče Království. Proč? On věděl, že tento Člověk ho nezná. A jak On mohl znát jej a toho zbožného starého otce, který ho učil, jak poznat Mesiáše?

Jan 1:45

130 Také tam stál člověk jménem Filipenským A on byl skutečně vzrušen. Znal jiného muže, s nímž společně studovali Bibli. Vydal se kolem pahorku a našel ho v olivovém háji. Klečel a modlil se. Prožili spolu spoustu biblických hodin, tak tam šel. A když on byl s modlitbou u konce, řekl: „Pojď a pohleď, koho jsme našli; Ježíše z Nazaretu, syna Josefova. On je tím Mesiášem, kterého vyhlížíme.“

Teď mohu slyšet Natanaela, jak říká: „Snad jsi Filipe nepropadl iluzím?“

131 „Ó, ne. Ani nápad. Nyní dovol, abych ti něco řekl. Ty přece víš, jak jsme společně studovali Bibli a co řekl prorok o Mesiášovi?“

„Že bude prorokem.“

„Pamatuješ se na toho starého rybáře Šimona, od kterého jsi kupoval ryby, který byl negramotný a neuměl se podepsat?“

„Ano.“

Jan 1:46

132 On tam přišel. A víš co? Ten Ježíš z Nazaretu mu řekl, že se jmenuje Šimon a změnil jeho jméno na Petr, což znamená „malý kámen,“ a řekl mu, „kdo byl jeho otcem.“

„Nu,“ řekl: „Já nevím. Mohlo by z Nazaretu přijít něco dobrého?“

Jan 1:46, 47

133 Řekl: „Nemluvme o tom; pojď se jen podívat.“ To je dobrý nápad: „Pojď a podívej se.“

Tak Filip šel a vzal s sebou Natanaele. A když Ježíš, který snad právě promlouval nebo se modlil za nemocné, ho uviděl jak k Němu přichází, pohlédl na něj a řekl: „Aj, zde je pravý Izraelita, v němž není lsti.“

134 Nyní řeknete: „Poznal ho podle oděvu.“ Ó, ne. Na východě jsou oblečení všichni stejně. Podle jeho brady a oděvu by mohl být zrovna tak Syřanem, jako někým jiným.

Jan 1:47-48

135 On řekl: „Hle, tu je pravý Izraelita, v němž není lsti,“ jinými slovy: „upřímný a poctivý muž.“

Tu Natanaelovi došel dech. A řekl: „Rabbi,“ což znamená: „učitel.“

„Rabbi, odkud mne znáš? Odkud víš, že jsem žid? Odkud víš, že jsem čestný a bezelstný?“

Jan 1:48, 49

136 On řekl: „Dříve, než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod stromem.“ Dvacet pět kilometrů odtud, na druhé straně tohoto kraje, den předtím.

Co on řekl: „Rabbi, Ty jsi Syn Boží. Ty jsi Král izraelský.“

Matouš 12:24, 31, 32; Marek 3:22; Lukáš 11:15

137 Ale tam stáli ti samozvaní, naškrobení knězi a říkali: „Tento muž je Belzebub, jasnovidec.“

Ježíš řekl: „Pro tentokrát vám odpustím.“

Lukáš 5:22; Lukáš 9:47

138 Zapamatujte si nyní, že oni to nikdy nevyšlořili nahlas, mysleli si to ve svých srdcích. „A On vnímal jejich myšlenky.“ Je to tak. Tak to říká Bible. Chcete-li, nazývejte to telepatii, ale On — On postřehnuł jejich myšlenky.

Matouš 12:32; Lukáš 12:10

139 A On řekl: „Pro tentokrát vám odpouštím. Ale jednoho dne, po mém odchodu se Duch Svatý chystá přijít a udělat tu stejnou věc; kdo pak proti tomu řekne jediné slovo, tomu to nebude odpuštěno v tomto ani v budoucím světě.“ Souhlasí to? Nuže, to byli Židé.

Matouš 9:6; Marek 2:11; Jan 5:8

140 Pak jednoho dne procházel přes Samařii. Ale ještě dříve, než to uděláme, najdeme tu ženu nebo toho muže, který prošel tou branou zvanou Krásná, a byl uzdraven. A Ježíš znal jeho stav a řekl mu: „Vezmi své lože a jdi domů.“ A on to udělal a byl uzdraven.

Poznáváme tedy, že někteří z Židů Ho přijali a uvěřili mu, někteří ne. Proč tomu nevěřili? Protože nebyli určeni k životu. Nebyli částí toho atributu.

Jan 8:44

141 Pamatujte, že to byli knězi a vážení lidé. A Ježíš... Přemýšlejte o těchto velkých teologiích a kněžích, lidech, v jejichž životě byste nemohli naleznout chybu. Ježíš řekl: „Vy jste z vašeho otce dábla a konáte jeho skutky.“ Řekl: „Kdybyste byli z Boha, věřili byste mi.“

Jestliže Mi nevěříte, věřte... věřte skutkům, které dělám; ty dosvědčují, kdo jsem.“

Jan 14:12; Židům 13:8

142 Bible říká: „Ježíš je tentýž včera, dnes i na věky.“ Ježíš řekl: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Souhlasí to? Všimněte si, že to byl nyní skutečný Melchisedech.

143 Nyní si znovu všimněte: existovaly pouze tři rasy lidí Slyšeli jste mě, jak jsem vám říkal, že jsem pro rozdělení. Ano, jsem. Všichni křesťané jsou pro rozdělení; ale nikoli pro rozdělení podle barvy pleti, ale pro rozdělení dle ducha. Barva pleti nějakého člověka s tím nemá nic společného. Zrozením je dítětem Božím. Ale křesťanům Bůh řekl: „Oddělte mi!“

„Vyjděte z jejich středu,“ a tak dále. On je pro oddělení od necudnosti, správného od nesprávného.

Skutky 17:26

144 Ale všimněte si, tehdy měli skutečné rasové oddělení, a to mezi Židy a Samaritány. A na zemi jsou pouze tři rasy lidí; pokud věříme Bibli; ta od Cháma, Sema a Jáfeta. Oni byli třemi Noemovými syny. Pocházíme odtud všichni. Je to tak. To z nás všech dělá potomky Adama, to z nás všech dělá bratry. Bible říká: „Z jedné krve Bůh stvořil všechny národy.“ Na základě krve jsme všichni bratry. Nějaký barevný člověk může darovat krev bílému nebo naopak. Běloch může dát krev žlutému Japonci nebo rudému Indiánovi, Jáfetovci nebo komukoli, protože jsme všichni stejné krve. Barva naší kůže, to, kde bydlíme, nemá s tím nic společného.

Oddělení nastává tehdy, když vycházíme ze světa, stejně jako On vyvedl Izrael z Egypta. Tehdy, když jsme odlučovani od věcí světa.

Matouš 10:5, 6; Jan 1:11

145 Existovala tedy pokolení Cháma, Séma a Jáfeta. A kdybychom měli čas se tím zabývat, mohli bychom najít, odkud pocházejí Anglosasové. Nuže, tehdy tam byli Židé... Samaritáni, kteří byli napůl Židé a napůl pohané, kteří se smísili Balámovou lstí s moábskými, a s pohany. To byli Samaritáni. A pak tam byli Židé a pohané.

My, Anglosasové, nemáme s nimi nic společného. Nevěřili jsme v žádného Mesiáše. Nevyhlíželi jsme Ho. My jsme byli uvedeni až později.

Ježíš přišel ke svým a ti Ho nepřijali. A On řekl ke svým učedníkům: „Nechodte k pohanům, ale jen ke ztraceným ovcím z Izraelova domu.“

I On šel jen ke ztraceným ovcím Izraele. A pohledte, představil se Židům jakožto Syn Člověka. Oni to odmítli.

Samaritáni, kteří byli napůl Židé a napůl pohané, věřili a také očekávali Mesiáše.

My nikoliv. My jsme byli pohané, s holemi na zádech, modloslužebníci; pohané.

Jan 4:4, 5

146 Podle Jana 4 musel On jít jednoho dne do Jericha přes Samaří. A když tam přišel, posadil se u studny na předměstí města zvaného Sychar. A ta studna, pokud jste tam někdy byli, tak víte, že je odtamtud krásný rozhled kolem dokola, přibližně jako zde. A je tam veřejný pramen vody, kam všichni chodí. Každé ráno tam chodí ženy, naplňují své džbány vodou, jeden si dají na hlavu, další si opřou vždy po jednom o každý bok a jdou způsobem, že nevylejí ani kapku vody; přitom si spolu vyprávějí. Tak tam tedy ti lidé přicházeli.

Jan 4:8

147 Bylo tak asi 11 hodin dopoledne. On poslal své učedníky do města, aby nakoupili nějaké potraviny. A zatímco byli pryč...

Jan 4:7

148 Byla tam žena, která měla špatnou pověst. Dnes bychom ji nazvali děvkou či prostitutkou. Měla příliš mnoho manželů. A tak zatímco tam Ježíš seděl, ona tam přišla asi v 11 hodin; tato žena. Víte, ona nemohla přijít zároveň s těmi pannami, které tam chodí ráno, aby nabraly vodu na mytí, ona musela čekat, dokud... Ony se tehdy mezi sebou nestýkaly tak, jako je tomu dnes. Ona byla poznamenána. Proto přišla pro vodu až potom, uchopila starý rumpál, zavěsila džbán na hák a začala jej spouštět dolů.

Tu uslyšela někoho, jak říká: „Ženo, dej mi napít.“ Pamatujte, že to byl Melchisedech. To je Ježíš včerejšího dne, Syn člověka.

Jan 4:9

149 A ona se rozhlédla a uviděla žida. Tak řekla: „Pane, nesluší se na žida, aby o něco žádal samaritánku. Já jsem žena ze Samaří, tak bys mne neměl oslovovat. Neměl bys mne žádat o něco takového. Nemáme spolu nic společného.“

Jan 4:10, 11

150 On řekl: „Ale kdybys věděla, kdo s tebou mluví, prosila bys ho, aby ti dal napít.“

Ona řekla: „Jak chceš vodu nabrat? Studna je hluboká a ty nemáš nic,

čím bys ji mohl nabrat.“

Jan 4:14, 16, 17

151 On řekl: „Voda, kterou já dávám, je vodou života, tryskající k věčnému životu.“

Mluvil s ní až zjistil její stav. A pak je... Pohledte, co jí nyní řekl: „Jdi, vezmi s sebou svého muže a přijďte sem.“

A ona řekla: „Nemám muže.“

Jan 4:18

152 Nato On řekl: „Řekla jsi pravdu, protože jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. Tak v tom jsi tedy měla pravdu.“

Sledujte rozdíl mezi touto ženou a tou skupinou kněží. Ona věděla o Bohu víc, než celá ta skupinka kněží dohromady.

Jan 4:19, 25

153 Ona řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok.“ Řekla: „Už 400 let jsme neměli žádného (proroka). Teď víme, že přichází Mesiáš. A až přijde Mesiáš, to je to, co On právě bude činit.“ To bylo znamení Mesiáše, neboť On byl Synem člověka. Řekla: „To je to, co On se chystá udělat, až On přijde. Ty musíš být jeho prorokem.“

Jan 4:26

154 On řekl: „To jsem já.“ Nikdo jiný by toto nemohl říct.

Jan 4:28, 29

155 Položila džbán a utíkala do města a říkala: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?“

Připomeňte si teď, že On slíbil dělat to samé na konci času pohanů.

Židé měli 4000 let na to, aby očekávali Mesiáše, 4000 let se učili o jeho příchodu a o tom, co On bude dělat až přijde, a přesto Ho nepoznali, a neporozuměli. A když se dal poznat tak, jako v biblických dobách, když byl ještě teofanií a potom se stal tělem a přebýval mezi nimi, oni to nepoznali a označovali jeho skutky za skutky ďáblů.

Matouš 28:20; Jan 14:19; Židům 13:8

156 Nuže, my jsme byli 2000 let vyučování, počínaje Římskokatolickou církví po apoštoly. Procházeli jsme Římskokatolickou církví, Řeckou, a tak dále, až k věku Luthera a Wesleye, až nyní vzniklo asi 900 různých organizací. Oni všichni měli nauku vzatou z těchto věků.

Nyní On zaslíbil, že se před nastáním koncem času bude opakovat obraz Sodomy a Gomory: „Jak to bylo ve dnech Sodomy, tak to má být

v konečném čase, až se Syn člověka opět zjeví.“ (Prázdné místo na pásce - pozn. vyd.)

„Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte, protože já,“ (osobní zájmeno). „Já budu s vámi, ano ve vás, až do skonání světa. Já budu s vámi.“ On je tentýž včera, dnes i na věky. Vidíte?

157 Vidíte, že Samaritán je vlastně, jak jsme to viděli v kázání ze včerejšího večera na příkladě Agar, zkomolený, převrácený typ (lidí). Židé pocházeli ze Sáry. Ale pohané, to královské semeno, to Abrahamovo královské semeno, z Marie.

Žid 13:8

158 Pro tyto poslední dny je zaslíbeno, že tentýž Bůh, tentýž Kristus opět přijde a zjeví se jako Syn člověka.

Proč? Protože On je tentýž včera, dnes i na věky. A kdyby nechal ty Židy na pokoji po té, co jim dal znamení Mesiáše a na konci časů by nechal na pokoji pohany a nechal je vejít jen na základě teologie, byl by nespravedlivý. On musí stále konat totéž, neboť Bible říká v... v epistoletě k Židům 13:8: „On je tentýž.“

A On zaslíbil v Malachiášovi 4 a na různých místech Písma, že církev i svět budou na tom v posledních dnech tak, jak tomu je dnes.

159 Pohledte na svět dnes. Pohledte na ten sodomský stav. Pohledte na ta zemětřesení na různých místech a na ty věci, které se teď dějí. Pohledte v jakém Babylonském zmatku se nachází církev. Pohledte na ty posly, kteří jsou k ní posláni, Orala Robertse a Billyho Grahama.

G-r-a-h-a-m je první posel kterého máme, ke všem církvím, jehož jméno končí na h-a-m, jako Abraham. A-b-r-a-h-a-m má sedm písmem. G-r-a-h-a-m má šest písmen. Ke komu se obrací? Ke světu. Šestka je číslem člověka. Člověk byl stvořen šestého dne. Ale sedm je číslo Boží.

1. Mojžíšova 18:13; Lukáš 17:28

160 Podívejme se teď na ty v Sodomě. Tam jsou jejich posli, kteří k nim mluví. Ale kde je pak královské Abrahamovo semeno? Kde je jejich znamení, o němž On řekl? „Jako bylo ve dnech Sodomy,“ že Bůh sestoupí, aby se zjevil v lidském těle a řekl to, o čem Sára, která se nacházela za Ním ve stanu, přemýšlela ve svém srdci; poslední znamení před tím, než bude zničen pohanský svět ohněm. Církev přijala své poslední znamení předtím, než celý svět, to pohanské království bude zničeno ohněm Božího hněvu. Věřte tomu?

Židům 13:8

161 Tento Melchisedech byl z těla (a krve), On se ukázal v lidském těle; a pak později byl učiněn tělem. A dnes večer On je tentýž, jako byl včera, je i dnes a bude na věky. Věříte tomu?

Židům 7:3

162 Kdo je tedy tento Melchisedech, jenž je tentýž včera, dnes... „Nikdy neměl otce, neměl matku; nikdy neměl počátek svých dnů, neměl ani konec života.“ Když se setkal s Abrahamem jaký druh znamení mu ukázal? Později, když se stal tělem, řekl, že se to bude opakovat těsně před zakončením věků. Věříte tomu? Já tomu věřím. (Amen.)

Modleme se.

Židům 13:8

163 Drahý Bože, věřím Písmu, v němž jsi řekl, že: „Jsi tentýž včera, dnes i na věky.“ A s upřímným srdcem vím, Pane, že se něco chystá. Nemohu to přesně určit. Obávám se něco říct, Pane. Ty však znáš srdce svého služebníka.

Matouš 11:25; Matouš 23:29; Lukáš 10:21

164 A kolikrát jsi během té doby posílal věci, a lidé to nepostřehli. Člověk neustále chválí Boha za to, co učinil a říká, jak velké věci se On chystá udělat, ale nevšímá si toho, co On právě dělá. Tak to bylo po celé věky. Proč Římská církev neviděla, že svatý Patrik byl Božím prorokem? Proč zabili Johanku z Arku, která byla prorokyní a upálili ji jako čarodějnici? Otče, to bylo vždycky dlouho po skutečnosti. Ty to skrýváš před očima moudrých a opatrných. Není divu, že jsi řekl kněžím: „Zdobíte hroby proroků, jste to však vy, kdož jste je do nich dostali.“ Pak, když oni už zde nejsou, vidí svoji chybu. Oni Tě stále pronásledují, Pane, ať přicházíš v jakékoli podobě.

Lukáš 24:28-31, 34

165 Modlím se dnes večer, Bože, ještě jednou. Zítřka máme jet do Tucsonu. Musíme kázat v dalších částech světa, v dalších městech. Avšak, drahý Bože, možná, že jsou zde dnes večer hosté, kteří sice slyšeli kázat slova, nikdy však neviděli, že by se manifestovala.

Jak jsem Tě prosil na začátku. Když učedníci, Kleofáš a jeho přítel, kteří přišli z Emaus, kráčeli cestou, Ty jsi, poté, co jsi byl vzkříšen k nim přistoupil a začal jsi k nim mluvit, a kázat jim. Jakže, On řekl: „Vy nesmyslní, zpozdilého srdce. Vy snad nevíte, že Kristus musel to všechno vytrpět a potom vejít do své slávy?“ Ale oni to přesto nepochopili? Celý den putovali s Tebou a přece Tě nepoznali. Ale jedné noci...

Přišla noc a oni naléhali, abys vstoupil. Když vešli do malého hostince a zavřeli dveře, udělal jsi to samé, co jsi udělal před svým ukřižováním a oni poznali, že to byl vzkříšený Kristus. Během okamžiků jsi vstoupil za oponu a zmizel. Oni rychle běželi a zvěstovali učedníkům: „Pán skutečně vstal z mrtvých!“

¹⁶⁶ Otče, Bože, já věřím, že jsi stále živ. Vím, že jsi. Mnohokrát jsi nám to dokázal. Mohl bys to pro nás udělat ještě jednou, Pane? Jestliže jsme našli milost před tvoji tváří, pak to učiň ještě jednou. Já jsem tvým služebníkem; tito zde jsou tvými služebníky. Pane, vše, co jsem řekl, by nebylo nic platné... jedno jediné Slovo od Tebe by bylo více než to, co jsem já řekl během těch pěti večerů, v pěti poselstvích. Jediné Slovo od Tebe by znamenalo víc. Nepromluvíš, Pane, aby lidé věděli, že jsem jim říkal pravdu? Bože, dej to. Prosím o to ještě jednou, v Ježíšově jménu, amen.

¹⁶⁷ Já vás neznám. Zním jen několik z vás. Zním tohoto chlapce zde. Zním Billyho Daucha, který sedí tam vpravo. Chci... Tady je bratr Blair, Rodney Cox. Je těžké všechny odsud rozeznat.

Po této straně nevidím nikoho, koho bych znal.

¹⁶⁸ Kolik z vás tady ví, že z vás nikoho neznám? Zvedněte ruce vy, kteří víte, že o vás nic nevím. Zvedněte ruce po obou stranách.

Kolik z vás má nějaké těžkosti nebo ví o něčem, o čem já nemám ani potuchy? Zvedněte, prosím, vaše ruce.

Je pro mě absolutně nemožné, abych o vás něco věděl. Jedině, že mi to bude darováno skrze zjevení Ducha.

Ve všech minulých večerech, i dnes, jsem vám říkal, že On není mrtev, On je zde a zaslíbil, že bude dělat totéž. A zaslíbil podle Malachiáše 4 a podle svatého Lukáše, že v posledních dnech nastane doba, kdy On se znovu objeví v lidské podobě mezi svými lidmi a bude činit tytéž věci, bude tytéž věci zjevovat, to stejné znamení Mesiáše. Kolik z vás, čtenářů Bible, ví, že je to pravda? Řekněte: „Amen.“ Všichni jistě jsou čtenáři Bible.

Jan 1:11

¹⁶⁹ Já vím, že se to zdá dnešním lidem divné, ale přesto je to pravda. Důvodem je to, že oni neznali Ježíše z Nazaretu. Oni znali svá ustanovení církve, ale neznali Jej. Ale On přišel právě stejným způsobem, jak to říká Bible; ani jako teolog, ani jako kněz. On přišel jako prorok a jeho vlastní Ho nepřijali.

170 Jestliže Bůh dodrží své Slovo, jestliže se stane... jestliže bude osloven někdo, koho znám, pak bych se chtěl obrátit na někoho jiného. Chci někoho, koho neznám. A chci, abyste se modlili.

Matouš 9:20, 21; Marek 5:27, 28; Lukáš 8:43, 44

171 Pohledte, jednou tu byla nějaká žena, která měla určitou nemoc. Utratila své peníze za lékaře; nemohli ji pomoci. A ona si řekla ve svém srdci: „Kdybych se dotkla jen lemu jeho roucha, byla bych uzdravena.“ Pamatujete si ten příběh? Všichni se ji snažili zadržet, ale ona si prodrala cestu a dotkla se lemu jeho roucha, vrátila se a sedla si.

Marek 5:30; Lukáš 8:45

172 Teď dobře poslouvejte. A poté, co On to udělal, co ona to udělala, Ježíš se otočil a řekl: „Kdo se mne dotknul?“

Marek 5:31; Lukáš 8:45

173 Nuže, apoštol Petr Ho pokáral. Řekl mu něco jako: „Pane, neříkej takové věci. Lidé si budou myslet, že s Tebou není něco v pořádku. Protože když je žádáš, aby jedli tvé maso a pili tvoji krev, oni si hned myslí, že není něco v pořádku. A Ty říkáš: ‚Kdo se mne dotkl‘? Přece tolik lidí se Tě dotklo.“

Lukáš 8:46, 48 ;Matouš 9:22; Marek 5:34

174 On řekl: „Ano, já jsem pocítil, že ze mě vyšla moc.“ To byl jiný druh doteku. Nuže, každý ví, že „moc“ je totéž, jako „síla“. „Zeslábl jsem; síla mne opustila.“

A On se rozhlížel po shromáždění, dokud nenašel tu malou ženu a řekl jí o jejím krvotoku. A ona pocítila, že ten krvotok v jejím těle ustal. Je to tak? A On řekl: „Víra tvá tě uzdravila.“

Řecké slovo „sozo“ na tomto místě, které naprosto jistě znamená „zachránit,“ tělesně či duševně, znamená jedno i druhé. On byl jejím Spasitelem.

175 Jestliže to včera byl On a jednal tak, aby dokázal, že On, že se nachází mezi lidmi, jakožto zaslíbený Mesiáš; a takto se dal poznat, a zaslíbil v Bibli, že nyní bude dělat totéž; neměl by snad udělat tu stejnou věc?

Židům 4:15

176 Říkáte: „Zmínil se On o uzdravování nemocných?“ Ano! V epištole k Židům, v Bibli, z níž jsem četl se říká, že: „Ježíš Kristus je nyní naším Veleknězem, který soucítí s našimi slabostmi.“ Kolik lidí ví, že je to pravda? Bible to říká. „On je nyní Veleknězem, který má soucit s našimi slabostmi.“ Jestliže je tím stejným Veleknězem, jakým byl

tehdy, jak bude teď jednat? Jestliže je stejným Veleknězem, pak bude muset jednat stejným způsobem. Teď, abyste mohli...

Já nejsem vaším veleknězem. Mohli byste se mně dotknout a byl by to stejný dotek, jako když se dotýkáte vašeho manžela, bratra nebo nějakého jiného člověka.

177 Ale ať se vaše víra dotkne Jeho a pak uvidíte, co se stane. Jestliže já jsem služebník Boží a řekl jsem vám pravdu, Bůh potvrdí, že to je pravda. A to by byl důkaz toho, že Ježíš Kristus dnes večer žije a je zde. Je to tak?

Teď, mějte víru. Nejprve se budu věnovat jedné straně, jen jedné straně. Věřte. Raději zůstanu zde u mikrofonu, protože jinak by mě neslyšeli.

Židům 13:8

178 Někdo právě vzhlíží k Bohu a říká: „Bože, tento člověk mne nezná. Neví o mně nic. Jsem pro něj úplně cizí. Ale dovol mé víře dotknout se Tebe, Pane. A Ty víš, co se se mnou děje, Pane. Víš o mně všechno. Ty víš, kdo jsem, stejně jako jsi věděl, kdo byl Petr, stejně jako jsi věděl, kdo byl Natanael, jako jsi věděl, co bylo v nepořádku s tou ženou s krvotokem.“ A tento člověk mi říká, že: „Ty jsi tentýž včera, dnes i na věky.“ Pak, „Pane, dovol mé víře, aby se Tě dotkla.“

A jestliže On to udělá a bezpečně prokáže, že je zde, kolik z vás mu z celého srdce uvěří; jestliže to dokáže na jednom, dvou či třech lidech? Bůh vás žehnej!

179 Nyní to, Otče, Bože, spočívá zcela mimo lidské schopnosti. Musela by to být nadpřirozená událost. Proto se modlím, abys mi teď pomohl, Pane. Jsem ve tvých rukou. Učiň se mnou, co považuješ za správné. V Ježíšově jménu. Amen.

180 Teď nebudte nervózní. Prostě pokorně, uctivě řekněte: „Pane, budu Ti sloužit. Mohu-li se dotknout tvého roucha, tedy mi odpověz skrze tohoto muže. Bude to pro mě důkaz, že mluvil pravdu.“ V pořádku?

Židům 13:8

181 Kolik vás vidělo snímek toho světla? Je toho všude po celé zemi. Věda se tím zabývala a zkoumala to. Teď On je právě zde; ten stejný, který mluvil o „manželství a rozvodu,“ Ten stejný, který sestoupil na horu, otrásl pohořím; Ten stejný, který byl v roce 1933 tam dole u řeky; tentýž včera, dnes i navěky. On je stále tím stejným.

182 Je zde žena, která si je vědoma toho, že se teď něco stalo. Světlo visí právě nad ní. Ona sedí zde, má na sobě zelený svetr nebo něco. Já ji neznám. Mám za to, že jsme si navzájem cizími lidmi. To je pravda. Věříš, že Bůh... Něco nutně potřebuješ a věříš, že Bůh mi může zjevit, co tě trápí? A jestliže to učiní, pak budeš vědět, že to musí být nadpřirozená síla, protože já tě neznám. A to bude muset přijít nadpřirozeným způsobem.

Záleží teď na tom, co si o tom myslíš. Můžeš se postavit na stranu kněží a nazývat to „dáblem“ nebo se můžeš postavit na stranu věřících a nazvat to „Bohem.“ Podle toho, čemu věříš, odtud přijde tvá odměna.

183 Jestliže mi Bůh zjeví tvůj neduh, přijmeš Ho jako zadostiučinění pro svůj neduh? Já nevím, co tě trápí. Ale oba víme, že se něco děje.

184 Nyní, teď dovol, abych ti řekl, jak se cítíš a pak budeš vědět; skutečně hřejivý, líbezný, příjemný pocit. Dívám se přímo na to. Je to světlo, světlo jantarové barvy, jež visí nad touto ženou.

A ta dáma trpí bolestmi žaludku. Má v žaludku nějaký nádor. Ona není odtud. (Sestra říká: „Správně.“) Ne. Ty jsi zdaleka, že ano? Je to tak. Jsi z Wisconsinu. Je to tak? Jistě. Teď jsi uzdravena. Tvá víra tě uzdravila.

185 Teď mi řekněte, koho se ta žena dotkla? Já jsem od ní vzdálen dvacet pět metrů. Dotkla se Ježíše Krista, Velekněze. Věříte tomu?

186 Dívám se na ženu, s níž jsem mluvil. Dívám se přímo na ni, neboť tato žena se velice modlí za jednoho muže. Řekla mi, že měla muže... Nikdy mi o něm nic neřekla.

Ale jmenuje se paní Waldropová. Přichází z Phoenixu. Ona byla vzkříšena z mrtvých a její lékař přišel s rentgenovým snímkem a ukázal tu rakovinu v srdci. Zemřela v modlitební řadě. Jak je to dlouho, paní Waldropová? Před 18-ti léty; a dnes večer tady sedí jako živé svědectví. Její lékař přišel do shromáždění, přinesl... Řekl: „Jak tato žena může žít?“ Ona je však tady a nemá po tom ani památku.

187 Ona s sebou někoho přivedla a modlí se za něj. On umírá na cukrovku. Nuže, abych věděl. Ale jelikož se modlíš... Víš, že nevím, kdo je ten muž, paní Waldropová.

188 On je z Missouri a jmenuje se pan Cooper. To souhlasí. Teď věř a můžeš se vrátit domů zdráv, pane. Záleží na tobě, pane, zda tomu budeš věřit.

189 Zde je žena, která trpí astmatickými potížemi. Ona není odtud. Sedí tady v té řadě. Doufám, že pochopí, že se jedná o ní... Není odtud. Je z Georgie. Paní Mc. Kenyová. Věříš z celého srdce, že tě Bůh uzdraví? Postav se, prosím, jestli mě neznáš a je-li to pravda. Ježíš Kristus tě uzdravuje. Věříš?

(Bratr Branham se otáčí ke shromáždění zády.)

1. Mojžíšova 13:18

190 Za mnou sedí muž. Kontaktoval se s Bohem. Hle, jaké je jeho přání; narodilo se mu dítě, které má srdeční vadu. A to dítě má na srdci šelest, jak řekl lékař. Ten muž se jmenuje pan Cox. Postav se, pane Coxi. „A On řekl Sáře, která stála za Ním, co si ona myslela.“

(Bratr Branham pokračuje zády ke shromáždění.)

191 Na druhé straně uličky, trochu dál vzadu, je nějaký otec, který není odtud, ale z Nového Mexika. Nikdy v životě jsem ho neviděl. Vidím ho teď před sebou a on je za mnou. Je z Nového Mexika. A ten muž má dceru, o kterou má veliké starosti. To děvče má něco v nepořádku v ústech. Je to... S patrem, v jejích ústech to není v pořádku. A ten muž se jmenuje pan West. Mohl by ses prosím postavit, pane? On mě vůbec nezná, ale Pán Bůh jeho dítě uzdraví. Věříš teď z celého srdce?

Židům 13:8

192 Kolik z vás teď věří z celého srdce? („Amen.“) Není tedy snad Ježíš tentýž včera, dnes i na věky? („Amen.“) Přijímáte Ho nyní za svého Spasitele? Zvedněte vaše ruce. („Amen.“) Věříte v Něho jako ve svého Uzdravovatele? („Amen.“)

193 Zde, zde je jedna osoba, zmrzačená nebo něco takového, která leží na nosítkách. Slyšíš mě přes mikrofon? (Bratr Branham bere do rukou mikrofon a jde až na samý okraj pódia a mluví k ženě na nosítkách.) Já tě neznám. Jsi jenom ženou, která tady leží. Kdybych tě mohl uzdravit, udělal bych to. Já tě uzdravit nemohu.

(Muž začíná plakat.) Dobrá. To je jen muž, který se raduje. Jeho dítě bylo uzdraveno.

Neznám tě. Ty jsi žena a já jsem muž. Domnívám se, že je to poprvé, co se vidíme v mém životě. Samozřejmě. Tito lidé, kteří tě přivedli, jsou zde s tebou. Upřímně řečeno, dnes jsi zde poprvé; právě tě přinesli. Máš za sebou dlouhou cestu. Nad tebou visí stín smrti. Máš rakovinu. To není ochrnutí. Je to rakovina. Lékaři pro tebe nemohou nic víc udělat. To je pravda. Jistě zemřeš; tamti lékaři pro tebe již nic

nemohou udělat.

¹⁹⁴ Kdysi se nacházeli v Samařské bráně tři malomocní. A ti si řekli: „Proč zde máme zůstat, dokud nezemřeme?“ Protože všichni umírali hladem a jedli dokonce své vlastní děti. Oni řekli: „Půjdeme do nepřátelského tábora Syřanů; jestli nás zabijí, tedy zemřeme. A když nás ušetří, budeme žít.“ A oni se chopili této šance. A zachránili svou vírou nejen sebe, ale celou tuto hromadu lidí.

¹⁹⁵ Nuže, budeš-li zde takto ležet, zemřeš. Ale po tobě nikdo nechce, abys šla do nepřátelského tábora jako oni. Ty jsi však zvána do Otcova domu, abys žila.

¹⁹⁶ Umíráš na rakovinu. Nemůžeš žít bez Boha. Ty nejsi z tohoto města. Nejsi ani z okolí. Máš za sebou dalekou cestu. Jsi z Millwaukee. To je pravda. To souhlasí. Já jsem to město viděl. Zním ho. To souhlasí.

Věříš? Přijmeš teď Boha za svého Uzdravitele? Jestliže ano, nedívej se na to, jak jsi slabá, jak upoutaná na lůžko. Myslím, že na tvém místě bych ve jménu Ježíše Krista vstal, vzal ta nosítka a šel domů, a žil ke slávě Boží. Poslechneš mě jakožto Božího proroka? Tedy vstaň a jdi domů. Buď zdráva! Neboj se. Zvedni se z nosítek; Bůh tě uzdraví. Vidíš?

¹⁹⁷ Pomozte jí někdo, aby se mohla zvednout a mohla do ní vejít síla. Věříš Bohu? Tak ji nechte přijmout trochu síly; bude v pořádku. Tak je to, sestro. Tady je ona, ve jménu Pána Ježíše! (Shromáždění jásá, že sestra teď stojí.)

Povstaňme a vzdejme Bohu dík. On je tentýž včera, dnes i na věky! (Shromáždění se velice raduje a oslavuje Boha.)

Jděte a Pán Ježíš Kristus vám žehnej. (Shromáždění s velikou radostí oslavuje Boha.)

